

ידי קדוה...
ידי קדוה...
ידי קדוה...

אוצר החכמה

אוצר החכמה
אוצר החכמה

בגדתן אל בגדן כפה ויולאות חמש לחת ושם נשען אורכ
 מקף מבחן ב"ח והם סוד (ה) ז' הכלים דקהלת וכנגד
 הם ה"ח מפנים. וזכנה החסדים והיו שם גדולים ומעולים
 מן בגדנותו. ואמנם לזכות החסדים טוך ה"ח והגבורות
 מקיפים חוכה לו הם מזירות יותר רש בנח"ו ו מעלה על
 החסדים (א) ואמנם ביסוד ד"ח שם כח (ב) הגבורות שחפשו
 מפנים נקבטת שם וכס אר"פ אמנם יולא הכל מפי היסוד
 דרך העפרה לחת וחוצר ופולה ומקף את היסוד מבחן והכל
 זה יולא הוא נח"ו החסדים והפנימי נח"ו גבורות. ונחזור
 לענין כי הס"ק מחבר מד סוד (סס) מקיפים מבחן (ג) הס"ק
 אך ביסוד הם מקיפים נח"ו החסדים. ונבאר עתה אלו
 הס"ק כי אלה הם סוד ה' מולאות שבפס וסם ה' ארסיות מלגפ"ך
 שאלו הם סוד ה"ז. ואכס כנר ידעת כי כהנס מקיפום נרשמות
 פטולות בגבורות כי מולאות ספה הם סוד הס"ק גם בדר"י
 אמרו כי ה"ז הנכפסו בחסמא כשומא בדרועין בידן באלבטין
 ט' גם שם אמרו כי הס"ק הם עבד ט' ערוה שיש באכס שער
 ט'. ונבאר עתה ענין מולאות ספה כי הלא אפ"פ שהמדקקים
 סדרו כסדר החלום (אחת) הארסיות און זה הסדר רק כפי
 סדר יולאתן כי הלא כברה וקול הוא בגרון ומשם יולא לחת
 וזו מחלקים לה' מולאות א"כ הראשונה הם ארסיות בגרון
 אחפ"ה אר"כ יולא הקול יותר לחת בחד ושם נשען ארסיות
 גילק אר"כ יולא הקול יותר ונפסה ארסיות דלגל"ח ט' נמלא
 כי סדרן אחפ"ה גיכ"ק דלגל"ח וספ"ך צומ"ף (ב) והכס הם
 מחתילין מחסמל מעלה כי הלא הסוד הוא מחסומם שבטלם
 וא"כ כשזירדים הם בגרון נמלא עומדין כסדרן וז למעלה מזו
 חסד עליונה מטלן כוד למסה מסלן וא"כ היסוד קדוב אל

גבורות וביאורים (ה) לקח את י: (ג) רלח נח"ו: (ג) לל כשקיימם מבחן סם כה"ז: (ד) עיין סוף סוף רפ"י כולם ור"ג ט"ז: (ה) דמלגפ"ך כי
 סודם הוא סודם והיון כשין ל' שפוט ספ"י: (ו) נלח ל' טר"י: (ז) עיין דג"ס ד"ל ט"ז. אר"כ מין כשער סוף סוף ור"ג אר"כ ור"ג
 ט"ז ובלגון יסוד סוף סוף נכפסו סוף סוף ר"ל כי החסדים שהפיקים פ"י ב' החסדים וס"י. נלח כי בגבורות שפסקות פ"י החסדים וס"י ושם נדף ק"ז
 ש"ל בלגון הוא בלגונו: (ח) רלח בספ"ק:

אח"ח 23590

יפה שעה

ביסוד דלימא הוא בחינת בגרון ד"ח כי כן הוא ק' אמנטי ושם הוא
 מקום גר והחוק כרנס ואין יטלח נח"ו שביסוד דלימא לעמוד שם כי
 כס עשרה ור' לנס מקיפם מלח לכן בגבורות מנח כיוחם אל לבנת
 שכלנת כשקד גבורות מחיים פ"י ד"ח יולאות שם כל סל סכ"ג כ"כ
 פ"י ה' מולאות כסב ואפ"פ שחוצ' דלגל"ח הם ג"כ ביסוד דלגל"ח שבגרון
 ד"ח ויין מ"ס ר"ל כשער רש"י פ"ד מ"ס גבורות דלגל"ח הם חסדים
 וסם ב"ך דמ"ס מר"ס אר"ס כשנחמין לעיל וסם יותר חסדים מחסדים דלימא
 שם ח"פ דב"ן אר"ס אל כנס ומת"ן שם ככזיתו לא כן גבורות
 דלימא שם ב"ך דב"ן חוקך גבורות. ואפ"פ שכל דברי ר"ל בדרה"ס
 אל אמורים שכל הס"ק יודות עד ביסוד ד"ח ושם מחסמל אל חוקך
 ד"ח וסוד נסוד וסיה האוכל לפקודן לחרת כמ"ס דפ כי בין בהקדים
 ויין בגבורות ל' חוקך וסל ככל אחר ואחר חסם שם אר"פ אר"פ
 ואור יסוד ואור חסד ואפ"פ כר"ל כנס לעיל שפי ביסוד דלימא הוא
 גר כדי שכלא יולא חסד לירד היו החסדים יורדים כרש"א ט'.
 ונלמאס מרמיים נקב פ"י שפחה ביסוד דלימא כסד נדקא דמיא כיון
 דרחה רווח יע"ס אלמא יסם כח החסדים למחוז מן בגבורות. כנר כנס
 ר"ל יסמנח שבו לו נכנסו עליונה זכ כסד זכ וסם נרס לזכ כיון
 שבגבורות כנר חוקים ואר"פ כלסם יולא דרך ספה כשאר ככח לחסדים:
 (א) ואמנם ביסוד ד"ח שם כח בגבורות כ"י אמנם יולא ככל מפי היסוד
 דרך בגבורות לחת וחוצר ופולה ומקף את היסוד מבחן והכל זה יולא
 הוא נח"ו החסדים והפנימי נח"ו גבורות. ונחזור
 ר"ל בלג"י ארסיות דרוין פ"י ור' וזכנה כהרס וז' אינינו כהרס היולאה
 דרך פי היסוד רק דרך דרדי דומי עשמה כלי העפרים פלמח ט'.
 וכענין כמו שנהבאר אלגטי כי ביסוד עשמה הנקרא כל יס בו כללות
 כ"ס מלח ארסיה טו אלכ הס"ק שמהל ארסיה סם נחמח כשערם של היסוד
 הנקרא כל יע"ס: (ב) וזכנה סם המחילים מחסמל למשל כי הלא הסוד הוא
 החתומה מטלן אר"כ כשזירדים בגבורות בגרון נמלאין עימדין סדרן ו
 למעלה מזו חסד עליונה מטלן וסוד למסח מטלן ט'. יס לשורר אס
 כן שנתקף היסוד דלימא עומדין כ"כ כעברן היסוד למעלה מטלן וסוד
 למסח מטלן סם כן נס כשזירדים מקח היסוד דלימא יורדים ליסוד
 ד"ח לנס אינם יולאים בדרך עתידתם כי כן כנס ר"ל לעיל ור'
 וזכנה כשזירדים אל בגבורות ביסוד ד"ח סם ירדות אחר לאחד ו פ"ז
 ו יולאה גבורות כסדר ועליה גבורות בגבורה כ"י וסענין היסוד נדלה
 וסענינו יולאה בנהילת לכן נרשפעה יולאה גבורות חסד ואחרונה

בגרון הוא גבורות כהוד וסוד אחפ"ה כי כנר ידעת כי
 אח"כ סוד סוד אחפ"עה כי כוד נח"ו טקבא ואחפ"ה נח"ו אח"כ.
 אך גיכ"ק הוא נח"ו דטרור שאול הח"ך הנקרא אר"כ הוא
 נח"ו גבורות אלמא כי דטרור כנלח וטקבא כהוד ואר"כ ח"ס
 שהוא לשון הם ארסיות דלגל"ח אר"כ הגבורה שם החסדים
 וספ"ך וכנר ידעת כי כל החסדים סם נח"ו גבורות וספ"ך
 אך שפחים דונמח נח"ו חסד אחרון מטלן וסוד צומ"ף (ד)
 (ג) וזכנה ענין ס' וסוד ההפסקות בחוסם כפומח ס' כי חסמא
 הוא מ' מרובעת מ' סתומה דמלגפ"ך כי כשחנר החוסם
 וסוד: אך הארסיות נשאר דונמח מ' מרובעת ושמה הוא ארס
 פ' כי פ' במל"י הוא ס"ה וסוד דרושין הוא ארס ל' פשטם
 (פ) וסודים הם ק' פשוט דמלגפ"ך שם ל' כשח סודים כי
 ל' במל"י ארסיות ק"ף ואכנסות ארס י' דמלגפ"ך ל' ארס י'
 דמות ארסיות ומחכמרים כק"ף ארס י' טוף סודי ס' י'
 מלגפ"ך נח"ו מקומות סל"ל. גם ענין ס' (ז) וסוד קל
 באכס ערוה וספ"ך וסוק ורנל ויד סודי ס' ערוה וסם באדר"ו
 אמרו כי מארי מתחמין לא סודי רק ג"ד ולא ב' סגיות.
 וסוד הדבר כי ב' גבורות דמלגפ"ך כרש"א שם סס מ'
 נחמקין כסוד חמ"ן שפסקות וסוקים וסם מחמקים פ"י
 סענינו כמבואר אלגטי אל סם ב' ערוה ארסיות ארסיות
 סודי יד ורנל אלא סודי כעליו סלממד לפי שאלו הם ב'
 גבורות כמחמקת שם ל"ה כעוד כי החסדים (ז) נחמקין
 (ח) ב' חסדים וס"כ אך בגבורות ארס נחמקת ארס ב' ארסיות
 לנר ל"ה לכן לא חסדים (ד) אמנם יולא ארס מן ארסיות
 וסענין כי אל סם עיקרם בגבורות שמה טעם עיקרן ספ"ך
 טקבא וכסרם שם יותר סתומים וסם דרוין קדיס כי רגלים
 יותר

החסד'ס כדי למחק הנצרות ואלו היו שולץ בדרך קצין סיס
 טוח לזכות כנצרות ב' מיתוקן ולא היה נשאר כח המתיק
 להמתיק נצרות אחרים כגל' וגם לא היה בזה כח בחסדים
 לפלות עד כהר חז"ל כדי להגדילו כגל' בדרך עלייה לכן עלו
 בדרך הגל' (א) ואחר'כ עלו יותר למעלה מכל שיער יסוד ו"א
 (ב) ואז אופן ג' חסדים פחות שלם הם נחלקין לג' קצין חס
 שונה בח"מ חס עולה בנצח חס צמוד כי כן שפע שפן או
 שלהבת העולה ממטה למעלה במקום מעולה שפילט שפלה מקובץ
 אלא המחלק ומתפלל אל הדרין. והנה זה שפארט שפחמרים
 ירדו החלה סינו בתיקון כשולטת קודם חסא ארסי' וכדעת
 הליטת יתבאר לסיפך שבצורות ירדו החלה ואז מה שרם
 חסא ארסי' כגל' (ב) ברוח ארסי' עצמו (ד) :

כררים של חוג ורם ית

א' שם כר"ם הוא בחי'נ עדי' י' הוא כ"ח והי' נדפת עצמו
 ה' הם ה"ח המפשטין בצופא ו' הוא יסוד ד"ח כנצרות
 ו' יצירה שבו מתקבץ ה"ג יסוד כסוד וסיס האולם לפקדון
 לארץ כי הם לנודך המלכות ומפקדות בו יסוד ה' (פ) הם
 ה"ג עצמן. דרך ב' י' הוא כ"ח והי' נדפת ה' הם ה"ח
 המתפשטים ה' שר"ם הם ה"ג שארין נדפת למעלה לבחמח
 (1) ו' שנצארנס ה"ח יסוד גשם יורדן אח"כ יסוד ציטוד
 ה"ח והי' כ"ח אגרמון כהסי' כגל'. והו דרך כ"ב' הוא
 ירוף יסוד' הוא מופקו "הכלל "המכלל "הכלל ידוע
 וגם ענין זה נדחש תפלין (בספר פס"ח) (1). ב' ב' עשרין
 דח"ג הם ב' יסוד' א' דמ"ס וא' דב"ן ג' נצרות (ח) תמ"ס
 מהמחוקם מנ' חסדים יסוד דרך ירידה ונ' נצרות תחמיט
 ג"ה מתמחוקת דרך עלייה החסדים לגדל אח"כ (ט) וכנה אחר
 שירדו החסדים למטה גדלו (1) כי נתפשט הארתן המסנסם
 בזה בכח ובגלות גדול ועמם נהגלות וכן כשחוקין לפלות
 נכנסים יסוד' אמת לגדל רשא ד"ח' הם יותר גדולים וחס
 אדרכת מרדחין יסוד דאמת שנחשו ומגדילין אותו וגם החסדים
 אשר נשאריו סמוימס מחגלים אורס והאררתן ועדלו ומראיס
 כהם ו"ס כגדלת החסדים והבן א. [י' יש פירוש ב' הוא
 החסדים זקין נכנסין תוך היסוד (יא) אלא חזרין ופולין
 מחזן כדפנת יסוד אמת ומתקבץ בין גופא ר"ח ליסוד דאמת
 (1) (חלל) שביקו וחס ג"כ פולין בקו יתן ושחאל ומקבין דאמת
 דאמת פ"ד כגל' וגמלא שאריות (1) כשחיון הפגמים שבב'
 סקיס שכתוך כ"ס דאמת מארין מכפנים והארם קו האמני
 שכתוך יסוד אמת מארין מכפנים ואלו החסדים השולין
 ומקבין מארין מנחון ומכיס זה בזה ומשגדלות הארתן
 ונחוסכו מאד ח"ס בגולה ומקום קו האמני כנגולה מקבין
 ליסוד אבא אשר שם (1) והיסוד דאבא הוא שד" (1) כמלוא
 החסי' והוא יסוד אבא שכתוך ז"א. [דע שיש חילוק בין
 ר"ס שהוא דוגמם משה בריאת פולם לשאר יתום הטול הוא
 שנפס בריאת פולם וכן בר"ס נמשכן בה ה"ג פ"י אמת
 פלמכ כסוד וכן ה' אלקים אה כללם (1) אך בשאר יתום
 כהנה זקין נמשכין לה בצורות אלה פ"י ויתר אנשין לבד
 מאחריו

החסד הוא תחמונה מטובן וגבורת הבוד עליונה מטובן. והנה
 כשירדה כסוד נצרות החסד שירדה תחמונה מטובן היא
 יורדת למטה כסוד שהיא מקום שפומדס שם חסד של האד
 וגבורה נצורה יורדת וכנסת במקום חסד של גלח וגבורה
 ס"ס יורדת וכנסת במקום חסד של ת"ח וגבורה גלח יורדת
 במקום חסד של נצורה אפי"פ שאיזו שם כסוד מקום פניו כגל'
 וגבורה הבוד כנגט בצורה חסד דחסד אפי"פ שגם הוא ארז ארז
 שם והוא מקום פניו וגמלא' כי שלש נצרות פחות שלם א'
 שהם גבורת החסד וגבורה נצורה וב"ג נצורה הח"מ אלו
 דוקא שגפין וכנסו במקום שיש חסדים שם ומתערבים
 ומתמסקין שם כדיןן שלהם פס רחמי חסדים תחתונים שם
 נצרות החסד והגבורה נצורה וב"ג תחתונים של ת"ח אלו
 הם נמתקים פס כג' חסדים תחתונים פחות שלם החסד שם
 סוד כסוד וחסד דלח וב"ג חסד דת"ס. ואמנם נשאר' ב'
 נצרות ושלם א' מן התחתונים שהם נצרות כגלח וגבורה
 כסוד ושלם ת"ח שלא נמתקו כי הם נכנסו במקום פניו וחלל
 שאז מקום חסד דחסד וחסד דגבורה ושלם חסד ת"ח ולכוח
 שם מקום פניו בלתי חסדים כי החסדים האלו נשארם למעלה
 מטובם ולא ירדו כגל' לכן נשאר'ו אלו בלתי מיתוק כרי כי
 נדחת החסדים קודם שחזרו לפלות כמתיק' ג' נצרות ראשונה
 פחות שלם אחד ושאר'ו ב' נצרות תחתונים ושלם א' בלי
 מיתום נמלא' כי שכרדו נכנסות ירדו ועצ"י לא דרך קצין.
 אמנם אחר הכנסתם כסוד וגבורתם ב"ג במקום החסדים
 כגל' אז נפשו כסוד כסוד קצין (ה) כי הלא מקום כה"מ שם
 כסוד ארז או למעלה מזו רק בדרך קצין ולכן כשנכנסו שם
 אלו הנצרות נעשין גם הם דרך קצין כמו החסדים. אמנם
 החסדים הם בצופן אחר כשורדן הם בדרך קצין והחזרתן
 לפלות תחמה למעלה אז הוא כב' פנים כי קצתן שולין דרך
 קצין וקצתן ועצ"י. וכיארז ענין עלייה א' הוא בצופן זה כי
 סחלה הפעיות הם מתקבלין ושולין דרך קו האמני ואיך שולין
 דרך קצין רק מתקבלין ושולין דרך קו האמני דרך ת"ח ושולין
 ג' חסדים דרך ס"ס וכנסתם שאם יתפשטו ויעלו דרך קצין
 יחזרו הנצרות אשר שם להתמחק פסם ב' דרך עלייה וישאר'ו
 אלו הנצרות מתמחקים ב"פ וישאר'ו הנצרות לא יתמחקו כלל
 כי אפי"פ שכשעלו החסדים דרך העלייה ג"כ יעברו דרך אופן
 הנצרות אלו בזה כח בחסדים השולין מתמחק כי הראשונים
 שהיו יסולין לשם בזה כגל' נטלו אופן הנצרות הראשונים
 בפסם ב' כי בתחלה נחט אר"א כח בחסדים אלו למחק הנצרות
 פסם אחד וגם כדי להגדיל את סו"א עד הכתר שבו בדרך
 עלייה ואם היה מתמחק יתן אל אופן נצרות הראשונים בפ"פ
 לא היה כהן כח לכמתיק לאופן נצרות התחתונות והיו
 נשארין בלי חסוק כלל וגבורת הראשונים היו נמתקין ב"פ
 לכן עלו אלו החסדים דרך קו האמני ואחר כניסתם אל הח"מ
 אז יתפרדו ויתפללו לב' קצין ויעלו דרך קו ח"מ' ואז פגשו שם
 כג' ושלם בלתי ממתקיות הפומדין שם ואז מתמחקות עם אלו
 החסדים השולין דרך עלייה נמלא' כי ג' נצרות פחות שלם
 נמתקו דרך ירידת החסדים וב"ג ושלם נמתקו דרך עלייה
 החסדים ממש למעלה כי כח המתוק שנתן אר"א בצופן

הנצרות וביארורים (ה) פניו דל"ס ד"ג : (ב) פניו יס"ס אה"י

הנצרות וביארורים (ה) פניו דל"ס ד"ג : (ב) פניו יס"ס אה"י
 פסם למסלל כ"ח כתיקוף זה נקרא כ"ס עלייה למעלה כנו"ס וחיון לכסוד
 דרך ספילין : (ד) פניו לקצין אה"י פ' : (ה) אחרונה : (ו) ג"ל להתמחק
 וכן ירידה וב"ג וכלם תחתונות מן המתמחקות דרך וכו' (כ"י) : (ז) כ"ב
 דרס : (י) ר"ח נגלו : (יא) דאמת : (יב) ר"ח אחרת : (יג) פ"י
 כה"ח ד"ח א"כ כשולין החסדים מקבילים ליסוד דאמת (10) פ' מתמסקין (כ"ז)
 מנצאר סקופו : (10) פ' מתמסקין (כ"ז) ונכנסות (כ"ז) :

יפה שעה

הי"ס זה שולח בנצח חס עולה כסוד וכלא כה"ס רחמי מתקבטם שרם
 ומתמסקינים כחמס כמ"ס רז"ל נדרשתי ואם ריקן שפלו למעלה מן היסוד
 שרלי שכבר עלו עליו למעלה מן היסוד ומה ט"ס. והנה גם כי חז"ל כתב
 לקצת דרוש ג' ז"ל ובכ"ר ידעם כי היסוד נצורה נכנסים ככ"ס יסוד דאמת
 רשע שרפין פלגים דר"ס שלב ויתר למעלה פנע ע"ש ואם לא נשאר
 כן

ו' יצירה שבו מתקבץ ה"ג יסוד כסוד וסיס האולם לפקדון
 לארץ כי הם לנודך המלכות ומפקדות בו יסוד ה' (פ) הם
 ה"ג עצמן. דרך ב' י' הוא כ"ח והי' נדפת ה' הם ה"ח
 המתפשטים ה' שר"ם הם ה"ג שארין נדפת למעלה לבחמח
 (1) ו' שנצארנס ה"ח יסוד גשם יורדן אח"כ יסוד ציטוד
 ה"ח והי' כ"ח אגרמון כהסי' כגל'. והו דרך כ"ב' הוא
 ירוף יסוד' הוא מופקו "הכלל "המכלל "הכלל ידוע
 וגם ענין זה נדחש תפלין (בספר פס"ח) (1). ב' ב' עשרין
 דח"ג הם ב' יסוד' א' דמ"ס וא' דב"ן ג' נצרות (ח) תמ"ס
 מהמחוקם מנ' חסדים יסוד דרך ירידה ונ' נצרות תחמיט
 ג"ה מתמחוקת דרך עלייה החסדים לגדל אח"כ (ט) וכנה אחר
 שירדו החסדים למטה גדלו (1) כי נתפשט הארתן המסנסם
 בזה בכח ובגלות גדול ועמם נהגלות וכן כשחוקין לפלות
 נכנסים יסוד' אמת לגדל רשא ד"ח' הם יותר גדולים וחס
 אדרכת מרדחין יסוד דאמת שנחשו ומגדילין אותו וגם החסדים
 אשר נשאריו סמוימס מחגלים אורס והאררתן ועדלו ומראיס
 כהם ו"ס כגדלת החסדים והבן א. [י' יש פירוש ב' הוא
 החסדים זקין נכנסין תוך היסוד (יא) אלא חזרין ופולין
 מחזן כדפנת יסוד אמת ומתקבץ בין גופא ר"ח ליסוד דאמת
 (1) (חלל) שביקו וחס ג"כ פולין בקו יתן ושחאל ומקבין דאמת
 דאמת פ"ד כגל' וגמלא שאריות (1) כשחיון הפגמים שבב'
 סקיס שכתוך כ"ס דאמת מארין מכפנים והארם קו האמני
 שכתוך יסוד אמת מארין מכפנים ואלו החסדים השולין
 ומקבין מארין מנחון ומכיס זה בזה ומשגדלות הארתן
 ונחוסכו מאד ח"ס בגולה ומקום קו האמני כנגולה מקבין
 ליסוד אבא אשר שם (1) והיסוד דאבא הוא שד" (1) כמלוא
 החסי' והוא יסוד אבא שכתוך ז"א. [דע שיש חילוק בין
 ר"ס שהוא דוגמם משה בריאת פולם לשאר יתום הטול הוא
 שנפס בריאת פולם וכן בר"ס נמשכן בה ה"ג פ"י אמת
 פלמכ כסוד וכן ה' אלקים אה כללם (1) אך בשאר יתום
 כהנה זקין נמשכין לה בצורות אלה פ"י ויתר אנשין לבד
 מאחריו

שבה וקו שמאלי כולל בג"ה שבה וקו האמצעי כולל כדתי"ס שבה והנה שליש העליון שבה הם חכ"ד (ס"א כח"ב) שבה שהם ג' ראשים של ג' הקוים שבה והם ג"א שבה וכיון שאלו קיימים בכל כחם בשלימותם מספיק בזה שכבר ג"א שבה שלימות וגם שנין שג' ראשי הקוים נכרים בשלימותם אין לריך לתשלומין וכפרע במקום המוכרח שיוכפלו מהעצם הנז"ל. ועוד טעם אחר קרוב אל הנ"ל והוא כי ג"א לעולם הם חסודות כח' ואם כל הצינה דאימא היתה נכפלה ותשם כחה נמצא שאין לה השוואה בב' הא' ולכן הולך להניח ממנה שליש א' שלא יותש כחו ובערך זה יהיה חסודות כחמה מהראשונות :

פ"ב. ואחר שביארתי ענין אימא נבאר עתה הפרש א' שיש בין ז"ן וז"ן בענין המוחין שלהם כי הנה ע"ד

ששיעור ז"ה הוא מהת"ת דאימא מהשליש החתוקן עד למטה כך נוק' דז"ה היא מן הת"ת דז"ה ולמטה אלף שיש חילוק א' ביניהם והוא שהנה הנוק' דז"ה נוקמה בתחילה כאשר נאללה באחורי ז"ה מהחזה דז"ה ולמטה שעד החזה הוא שליש העליון דת"ת דז"ה וממקום סיים החזה עד סוף הת"ת דז"ה יש צ"ש תחתיו אחרים, והנה שיעור הכתר דנוק' דז"ה מקום צ"ש התחתונים דת"ת דז"ה וס"פ ושתי כדכד שמושיך והענין שהנה נודע כי ה"ח מתפשטים בז"ה מחסד שבו עד הוד שבו והנה חסד בנינו' ע"ב והנה החסד המתפשט בתוך הת"ת דז"ה בהיותו מתחלק לג' שלישים יהיו כל שליש ממנו כמספר כ"ד קלט) כי ג"פ כ"ד הם ע"ב כמנין חסד כנו' והנה כתר דז"ה הם ג"פ אור אור אור כמנין כתר ע"ה א) אלף הנוק' כתר שלה היא צ"פ אור שהם בני' בית כדודע שהנוק' נק' בית ואלו צ"פ אור שיש ככתר של הנוק' הם צחינת ב) שני שלישים דת"ת דז"ה שלוקחתם הנוק' לפתר שבה אשר כל א' מהם הוא כ"ד כנו' וז"ס ותמלא כדה ותעל כ"ד ה' וז"ס כ"ד חיותות שיש בפסוק בשכמל"ו כנו' בזהר וז"ס כ"ד ספרים דאורייתא ולכן הנוק' נק' ד"ך ועניה לפי שחבר ממנה כ"ד שהוא שליש הא' והיא ד"ך ועניה וז"ס מ"ש רז"ל משחרב בהמ"ק חסור לאדם שימלא פיו שחוק בעוה"ז כי בעת שנחרב צ"ה שהיא הנוק' הנק' בית לסיבה לקוחת הכתר שלה צ"פ כ"ד שהם צ"פ אור אור כמנין בית ולכן משם ואילך חסור לשחוק כי שחוק בני' צ"פ אור אור וכיון שנכתלקו הצ"פ אור אין שחוק בעולם ולע"ל שיבנה צ"ה צבי"א אז נאמר ה) ושתי כדכד שמושיך שיחורו לה צ"פ כ"ד כ"ד הנו' ונק' שמושיך על שמאירים כשמש וגם לפי שלוקחתם מנוף הת"ת דז"ה הנק' שמש

כדודע להיות לה בחי' הכתר שבה ונמצא שהם צ' שלישים מן השמש וזהו כ"ד כ"ד שמושיך שהז"ה עלמו כולו נק' שמש וגם ת"ת שבו נק' שמש והענין כי כל חסד נק' אור כסוד ה' אור דחית צימא קדמאה צמעטה בראשית. והנה טעם לקוחת צ"ש התחתונים בלבד הוא לפי שיסוד של החבו' מהלבש בשליש העליון של הת"ת דז"ה כדודע שהוא עד מקום החזה ומשם ולמטה האורות של החסדים הם מנולים ולכן אין כתר דנוק' יכולה להתחיל אלף בסוף סיום שליש העליון דת"ת ששם התחילו החסדים להתגלות ומכאן הארה המנולית שם אז יולא שם כתר שלה מנח"ו צ' שלישי החסד המנולים והמאירים ולכן הם צ"פ אור אור כנו' וזהו מ"ש למעלה הא) שצ"פ אור אור הוא שחוק. והנה צ' אלפין שבצ"פ אור אור האלו הם השרשים שלהם הנשארים בז"ה ושאר האותיות שהם ו"ר ו"ר מאירים נוק' ואז נעשים בה בחי' צי"ה ולכן משחרב צ"ה חסור לאדם שימלא פיו שחוק אלף בהיותה לוקחתם נק' אש ח"ל עשרה בעלה כי חיל בני' כ"ד כ"ד הנו' ולע"ל שהקחם כתיב באלהים נעשה חיל שהיא רחל ועי"ו נבום לרינו בעת שיבנה צ"ה :

וז"ס וישראל עושה חיל ר"ל שז"ה הנק' ישראל עושה חיל לנוק' ונותן לה צ' שלישים אלו לכתר שלה ובמ"ה יבאר ענין צ' אורות אלו היעב אלף שורש דרוש זה על מתכותו הוא במקום אחר ע"ש מאד. גם שם נבאר שז"ה יש לו ככתר שלו ג' אורות ולרחל צ' אורות ולאה אור א' בלבד בכתרים שלהם, האמנם מ"ש שהיא לוקחת לכתר שלה צ"ש התחתונים דת"ת דז"ה אינו אלף מנח"ו הכלי והנוף עלמו של הת"ת דז"ה אמנם מהמות המתפשט בתוכו שהוא החסד המתפשט בתוך הת"ת דז"ה כנ"ל אינה לוקחת ממנו ג) רק חלי שליש אור שלו ובלבד רב) ונמצא שלוקחת צ' שלישים דת"ת צבחי' נוף וחלי אור שלו בלבד אמנם הז"ה אינו כך כי הנה גם הוא לוקח הכתר שלו מהת"ת דאימא ג"כ אלף אינו לוקח רק שליש א' האחרון בלבד מנח"ו הנוף ממש שלה כנ"ל באופן שכתרו קטן מכתר דנוק' כפי הערך אבנ בודחי שחלי שליש ת"ת דצינה היא גדול מנ"ו שלישים ת"ת דז"ה שלוקחת הנוק' אך כונתו היא כי כפי הערך היה ראוי שבמו שהיא לוקחת צ' שלישים מת"ת שלו גם הוא יקח כפי זה צ"ש מת"ת דצינה והנה אינו כן אלא אינו לוקח רק שליש א' האחרון לבד והנה זהו מנח"ו הנוף אלף מנח"ו האור שהוא החסד המתפשט בתוכו כנ"ל הנה הוא לוקח כל האור שהוא כולו וכמ"ש בע"ה כי בחי' נה"י דאימא הם כנים רקניים בלתי אור והאור שבתוכן הוא נשמת המוחין

איפה שלימות

א) אבר הנוק' הכתר שלה הוא שני פעמים אור וכו'. עיין שער למה ורחל פ"ז שהז"ה יש בו שם מ"ה ובמילוי יש ג' אלפין והם מתחלקין דת"ת שלו ולמה לוקחת אלף הא' כדדעה ורחל לוקחת שני אלפין הא' שבשליש האמצעי דת"ת והב' שבסוד וזה שני פעמים אור שכתב הרב כלן שלוקחת הנוק' שכל אלף הוא אור א', וגם שני שלישי הת"ת שהם שני פעמים כ"ד נקראים צ"פ אור עיין שער ל"ח פ"ג ודב"ש שאלה ע'. והואיל והתא' לידן נבאר התפשטות החסדים באיזה זמן מתפשטין בחג"ה גו"ה דז"ה כי בנה"ש דף כ"ב ע"ה ובסידור צחינת קונה הכל משמע שאין מתפשטין אלף אחר גמר כניסת מוחין דאבא ובשער כ"ה פ"ג בהז וז"ל דע כי הללס הוא פרעץ גמור וכו' וה' חסדים כדדעה זה הפרעץ הם שם מלמעלה קודם שיכנסו הוך ז"ה לעשות בו מוחין פנימיים קודם כניסתם הם מתפשטים צחינת"ה של זה פרעץ הדק עכ"ל בקיבור משמע שה' חסדים מתפשטים צחינת"ה של לדי דללס קודם שיכנסו בתוך הז"ה וכתב עוד שם הרב בשער כ"ה פ"ג וז"ל בהיותם נכנסים נה"י דצינה צ"ה גם החסדים הנ"ל המתפשטים בהם נכנסים בז"ה כל אחד במקומו בכל פרק ופרק עכ"ל משמע מאן שמתפשטים החסדים בז"ה קודם בא מוחין דאבא והיא היפך מקומות הנ"ל ועיין שם מ"ש מוהר"ח ומה שרצה להרץ והגיחה שם בל"ע וכן מה שהקשה שם בצ"ו והגיה בל"ע, אמנם בשער כ"ג פ"ו כתב וז"ל בקיבור איך יש שרשים וענפים והארת הענפים וכתב שם וכו' לא יחלקו שני הדרושים יחד עכ"ל וג"ל כונת דבריו שזה החסדים המתפשטים בלדי דללס קודם כניסתם הוך הז"ה הם הארת הענפים, שהארת הענפים הם מתפשטים צחינת"ה גו"ה לדי דללס שהם פרקים אמצעיים ופרקין התאים דנה"י דאימא וכשמתפשטים הפרקין האמצעיים והתאים דנה"י דאימא וגכנסים צחינת"ה וגו"ה דז"ה כל פרק ופרק נכנס וחסדו עמו במקום הראוי לו, וזה שסידר לנו הרש"ש ז"ל בהגדול הנצור והטורא וכן ציורים התפשטות החסדים צחינת"ה וגו"ה דז"ה וכל זה הוא הארת הענפים אלף הענפים עלמם אינם מתפשטים כי אם אחר גמר כניסת הלדי דללס דאבא ובמ"ש הרב בע"ה שער ל"ח שער רחל ולאה פ"ז והו' שכתב הרש"ש צחינת קונה הכל אחר כניסת כל לדי דללס דאבא בתוך הז"ה יולאים החסדים מיסוד דאימא ויורדים במרוכה אל יסוד דז"ה אלף שרשי החו"ג נשארים כדדעה דז"ה ואינם מתפשטים כלל וכו' יוצנו כל דברי הרב ז"ל :

ב) יטני שלישי ה"ה דז"ה וכו' פ"י ששיעור גובה הכתר שלה שני שלישי ת"ת דז"ה ועל שם החסד שמתפשט בו שהוא ע"ב נמצא כל שלישי הוא כ"ד אלף מן החסדים בעלמם אינה לוקחת לכתר שלה כ"ה חלי שליש של חסד שבת"ת כמבואר בשער ל"ד פ"ו וז"ל שגובה הכתר שלה הוא כשיעור המקום מן החזה אלף אינה לוקחת כל אותן הב"ש כי ז"ה לריך להשאיר לעצמו חלי שליש וכו' ושליש וחלי נותן לנוק' לנוף הכתר שלה וכו' כי חלי שליש לוקחת לנוף הכתר שלה וחלי שליש לנוף הת"ת שלה וכו' נמצא כי מן אור שבחסד שבת"ת לקחה חלי שליש האור לנווך אור כתר שבה ומנוף הת"ת לקחה שליש אחד וחלי לנווך נוף הכתר והדעת והת"ת שבה עכ"ל וכן הוא לקמן בפרקין ויותר מבואר במצו"ש ש"ו ח"ה דרוש ע' דף ג"ה ע"ה בהנה"מ :

ג) רב חלי שליש אור שלו בלבד וכו'. וסדר כניסת חלי שליש אור שלוקחת הנוק' מהת"ת דז"ה לכתר שלה מבואר במצו"ש ש"ו ח"ה דרוש ו' שהם במשך י"ב שנים ויום א' יעו"ש :

[ס"ב ע"א] ד"ה להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא חסד ראשון לחסד דז"א. נ"ב, עיין לקמן בקונה הכל, ועיין באיפה שלימה שער המוחין פרק ב' אות א' מה הם החסדים האלו ומה הם המתפשטים בקונה הכל נא. (מסידור הראמ"ע).

[ס"ג ע"ב] ד"ה לתקן כתר דיעקב וכו' כתר דרחל. נ"ב, ומה הוא שמתקנים אח"כ לכתר דרחל פעם שנית באטב"ח, הענין הוא דבאל עליון מתחיל תיקון כתרה, ובאטב"ח אחר שבאו החסדים וחלקנו שליש החסד דת"ת לד' חלקים ונכנסו בה ארבעת הרבעים אז נשלם הכתר שלה. (עפ"י שערי רחמים ח"א שאלה ק"ח).

[ס"ז ע"א] ד"ה להמשיך כללות ה"ח וכו' מיסוד דאימא וכו' ולהמשיכם ליסוד דז"א. נ"ב, ומ"ש בתיבות הגדול הגבור והנורא הוא הארת החסדים, וכנזכר בעץ חיים שער כ"ג פרק ו', ובשער ל"ח פרק ז' כתב וז"ל: החסדים אינם מתפשטים בז"א אלא אחר ביאת ג"ר דאבא, וכנזכר בשער הפסוקים פרשת וירא דף ט' ע"ש נב. (עפ"י שערי רחמים ח"א שאלה ק"ז).

[ס"ז ע"ב] ד"ה ועי"כ נבקע היסוד דאימא. נ"ב, עיין בעולת תמיד בענין ר"ה דף נ"ח ע"ב שכתב שלא אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. (מסידור הרב רפאל מערכי).

[ס"ח ע"א] ד"ה להמשיך ל"מ דישסו"ת וכו'. נ"ב, מ"ש בסידור בכוונת קונה הכל להמשיך ל"מ דישסו"ת, הקשיתי להרשד"ך מהו להמשיך, כי בלאו"ה הם עומדים ע"ג הכתר שלו, כי הכתר שלו הוא נעשה מב' שלישים דת"ת דישסו"ת, והל"מ הם הכחב"ד חג"ת (דהיינו הש"ע דת"ת ולא כולו) דישסו"ת, וכנ"ש נמשך לו הכתר אז ממילא הם מחוברים עם הש"ת דת"ת דאימא. ותירץ ע"פ מ"ש בסידור הארוך. ואח"כ ראינו שם ושם כתב להמשיך הצ' דל' בתוך נה"י דחג"ת דז"א, דהיינו בתוך הצ' דל' דז"א ונה"י דמ', דהיינו הצ' דמ' בתוך הצ' דמ' דז"א, דהיינו דחב"ד דז"א. ובסידור הארוך מבין שאלו הל' מ' דישסו"ת ודז"א הם בעוכי זה בתוך זה כמ"ש בשער פרקי הצלם, ולכן נופל שפיר מלת להמשיך. אכל הוא פירש שלעולם שהם זה למעלה מזה, ואפ"ה יפול לשון להמשיך, והוא על בחינת המשכת הצ' דל' בתוך הצ' כולו דז"א, דהיינו כל מה שמשכנו לז"א עד הכתר שלו בקונה הכל הוא בחינת הנה"י דישסו"ת בתוך ט"ס דז"א, וזה בערך פרצוף העיבור דגדלות, והל' הוא פרצוף היניקה שלו, וירוע מ"ש בשער עי"מ כי נה"י דפרצוף היניקה נתלבש בכל אורך הפרצוף דעיבור, וכן הנה"י דגדלות מתלבש בכל אורך פרצוף דיניקה. וכן כאן אנחנו ממשיכים הצ' דל' בתוך כל האורך הצלם דצ' דז"א, וכן הצ' דמ' בכל אורך הצלם דל'. ונמצא שהצ' דל' ודמ' הם נכנסים בפנימיות, והל"מ של כל אחד ואחד הם נשארים בסוד מקיפים, והשמ"ש בפ"ה דשער

נא. א"ה ימ"ה יצ"ו: ולפי המבואר שם נראה שאין לגרוס "דרך מחיצות יסוד דאימא", דהכא איירי בהארת הענפים שכבר נתפשטו בגילוי חוץ פרקי הצלם דנה"י דאימא. ובסידורי חו"ר בית אל הדווקנים שהוא מ"ב לא גריס לה, וכן עיקר.

נב. א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין לעיל על דף ס"ב ע"א, ובהגהה שם.

בה' אלקים, אח"כ דחיית פרקין אמצעיים דמו', ואח"כ הארת הג' הוויות דגד' בג' מו' דקט'. כך מסודר בנה"ש דכ"ח ע"ג. ומשמע משם דג' הוויות הנז' הם הג' פרקין אמצעים דאי' שגדחו לגרון.

(סא, א) (ח"י דפני) טת"ד ל"ו אותיות גי' האל. בסי' כ"י א' כתוב גי' האל שהוא תיקון הא' דיגת"ד ובו נכללים שארית הי"ג ע"כ. והלשון זה מעורב מב' כונות הנז' בשה"כ פ"ד דעמידה שבתח"י כתב שההין הנז' כאן האל הגדול וכו' הם בחי' אי' שממנה ממשיכין כל אלו ההארות. והראשונה היא הדיקנא הנק' אל, ונתבאר בביאור הי"ג מדות דויעבור שתי' הא' שלה הוא אל. ומאחר שהזכיר התי' הא' לא חש להזכיר האחרים כי בו נכללים כולם עכ"ל. ואח"כ כתב גם תכוון באופ"א שהאל עולה ל"ו מס' טת"ד דז"א וכו' ל"ו אותיות וכו' והרי גרמוה כל הדיקנא בזו הכונה הב' עכ"ל ע"ש. ולקו"ד שהעיקר לכוון רק מ"ש בסי' שלפננו. וכן מדויק קצת ל' שה"כ הנז' שבדרך הא' לא א' תכוון, ובאופן הב' כתב תכוון. גם לכאוי' צריך להבין האופן הא', הרי בכאן נעשה טת"ד ולא י"ג וכמ"ש בשה"כ שם בתח"י לשונו וכמסודר כאן. וצ"ל בדוחק שהדיקנא נק' ע"ש סופה שעתידה להיגמר ביי"ג גם בבחי' זו (בויעבור עי' ש"ש על פ"ד הנז' אות כ"ג) ולכן היא נק' בשם אל גם עכשו ועדיין צ"י.

הגדול וכו'

(סא, ב) פנ"י דפני. הגדול וכו'. בפת"ע כתב כאן ע"פ משרז"ל בע"ח שכ"ג פ"ו שיש לה"ח ענפים ושרשים וא"כ בהגדול וכו' הוא הענפים וכן בקונה הכל אח"כ שם נתפשטו השרשים עצמם מיסוד דאי' ע"כ. וכ"כ בש"ש בשה"כ דרו' ב' דעמידה אות ט"ז, הגדול וכו' עי' בע"ח שכ"ג פ"ו והוא בבחי' הענפים דאילו עצמותם אינו אלא עד קונה הכל עכ"ל. ונר' כונתו בעצמותם היינו השרשים כמ"ש בפת"ע הנז'. וק' שרז"ל בשכ"ה דרו' ב' בכללי

נק' צ' דאבא, ודברכת כהנים נק' ל"מ דאבא ע"ש היטב. ומה שהביא עוד הש"ש ז"ל בשכ"ט משה"ק דל"ה, איכא לאוקמא בחי' דפני' (ועי' ש"כ רפ"ה ואמנם דע וכו') זה נר' פשוט לקו"ד כעת. והספק שנסתפק מהר"ו בסופ"ט דשכ"ט בטת"ד (אות ח) נלקו"ד שמדבר בדיקנא שמצד מו' דאבא. וספק זה אפשר להסתפק בכל הג' הבחי' בפו"ח דפני' ופני' דחי'. ומה שנסתפק בעו"ת (אות ה), מהדרו' דשם נראה שמדבר בפני' דפני'. והנראה לע"ע, אם ניקח דברי מהר"ו זלה"ה כפשטם, שהרש"ש זיע"א לא חש לספק זה. ממ"ש בנה"ש דכ"ח ע"א ד"ה בענין וכו' וע"ע ברכת אליהו דקכ"ב ע"ב ד"ה והנלע"ד ע"ש.

[יג] ובקיצור לפי מיעוט הבנתי הוא. בפני' דפני' נעשים בהאל יגת"ד מצד אי', ובויעבור י"ג מצד אבא. ובחי' דפני' נעשים בהאל טת"ד מצד אי', ובויעבור יג"ת (מצד אי' או מצד אבא או משניהם לא מצאתי מפו') — ובפני' דחי' נעשים בברכת אבות, וכפי הנראה (הגם שלא קיבל מהר"ו במפוי') שהוא בהאל, י"ג מצד אי', ובויעבור י"ג מצד אבא. כ"ו לכאוי' ולפי פשט הדברים וא"ש את"ם.

(סא, א) (פנ"י דפני) האל וכו' יכוון להעלות לאה וכו' לתקן דעת שלה. עי' דב"ש ז"ל שאלה נ"ד שזה מסודר מהרד"מ ז"ל, אבל הרש"ש זיע"א סובר שא"צ לכוון בזה דממילא נעשה כיון שמעלים אותה שם. ולכך כרוז"ל בשה"כ בתיבה זו שא"צ לעשות לה פר' וכו' ע"ש. ובזה יובן משרז"ל בשה"כ בתח"י תכוון לעשות עתה פר' של לאה קודם רחל שמתחיל במילת אל עליון, ואיך כתב אח"כ שא"צ לעשות לה פר'. אלא הכונה בשא"צ היינו שא"צ לכוון לעשות לה דעת שהוא התחלת בנינה בפר', אבל מכוונים להעלותה לצורך שיעשה לה פר' מתיבה זו ואילך כ"ן פשוט. ועי' בש"ש דמ"א ע"ב אות י"ד ודב"ק לא ברורים לי ע"ש.

(סא, א) בדחיית המו'. תחילה דחיית הק"ך לגרון, אח"כ הארת ה' אל

יסוד דאי, והלא לפ"ד האש"ל ז"ל כבר נמשכו במקומם עוד לפני כניסתם. ודברי האש"ל ז"ל צל"ע.

ואני העני הדל המתאבק בעפר רגלי רבותינו זלה"ה הנו"ל, רוצה לו' לפענ"ד, שרו"ל בפ"ו דשכ"ג הנו' כי וז"ל איך יש ענפים ושרשים ונר' שהארה זו היא הארת הענפים ולא הארת השרשים עכ"ל. שלכאו' מילות אלו מיותרות ודי היה לו' שהם הארת הענפים. אלא שבוה רומז לנו רו"ל שכשם שיש הארת ענפים, יש גם הארת שרשים, אלא שכאן הוא הארת ענפים ולא הארת שרשים שאם לא היה הארת שרשים לא שייך לו' ל' זה. ובכך אפ"ל שהשרשים נשארים תמיד בדעת, והענפים יורדים בקונה הכל להגדיל, והארת הענפים הם המתפשטים קודם כניסת המו' כ"א במקומו בהו"ק דצלם, והארת השרשים הם היוצאים מיסוד דאי' ומתפשטים בהגדול וכו'. כנלקו"ד אפ' ועדיין צ"ת וא"ש את"ם והיעב"א.

(סב, א) **הגדול**. בדחיית החג"ת לחג"ת בחי' דפני' לא נו' שמות המו' ולא הכלים (ועי' פת"ע שהק' שלא נזכר הכלים). ואפ' דסמך על מה שמסודר בסמוך ונראה בפני' דפני', ואפ' לכוון בהם בנקל וכן בחס' טובים.

(סג, א) **והנורא**. פני' דפני'. דחיית היסוד ליסוד דו"א. ובהגה למטה נו' עליית הפרקין עם פ"ת דיסוד דאי' (עליית הפרקין נו' בשה"כ באלקי אברהם). ולקו"ד שהכונה על לבוש עטרת היסוד דאי', והוא המתרוקן בתיבת שמע לצורך הת"ת דו"א, והוא הנדחה כאן ליסוד דו"א. ועי' פת"ע דל"ב ע"ב ד"ה נמצא. אחר זמן ראיתי שכ"כ הרב ענ"ה ז"ל ריש אות ג"א ושו"ש.

(סג, א) **והנורא**. פני' דפני'. להמשיך דרך מחיצות יסוד דאי' ת"ת דחסד'. פשוט דנקט דרך מחי', משום שליש העליון. דאילו בש"ת הגם שבודאי לוקחים לבוש מהיסוד, אבל לא נק' דרך מחי'. וכן אח"כ בתיבת חסדים שנמשכים נו"ה לא כ' דרך מחי' וזה פשוט.

החו"ג כלל ט"ז כ' שורש הה"ח נשארי' בדעת תמיד אך ענפיהם הם הח' המתפשטים בו"ק ואלו הענפים הם המגדילים את ז"א מבחוץ עכ"ל. הרי שהשורש לא יצא מהדעת. ומדקא' הענפים הם המגדילים, וסדר ההגדלה נו' שם בפ"ג, והיא היא הכונה שבקונה הכל, משמע שהענפים הם היורדים בקונה הכל. וכ"כ הש"ש בעצמו בדרו' ב' דשכ"ה במ"ק ד"ג ע"א ד"ה ועוד וכו' שבקונה הכל הם הענפים אבל שורש החו"ג נשארים בדעת ואינם יורדים ליסוד דו"א עכ"ל. וכ"כ שם במ"ב אות ב. (ועי' ש"ש שכ"ג פ"ו אות ה' ולא הבנתי דבריו היטב). וכ"כ הריפ"ש ז"ל בשכ"ה פ"ג ד"ה א"כ, והביא הא דשכ"ג פ"ו וכתב שהם ג' חלוקים, שרשים והם ב' עטרין שבדעת, וענפים הם החו"ג המתפשטים בו"ק דו"ו, והארת הענפים היא שהיתה מתפשטת בצלם קודם שיכנסו בסוד מו' תוך ז"א (שזכר רו"ל בפ"ג הנו'), והענפים הם היורדים ליסוד דו"א ועולים באו"ח ע"כ. וכ"כ הבל"י ז"ל בפ"ו דשכ"ג הנו'. וכפ"ז מה הם א"כ הח' של הגדול וכו'.

ועי' להאש"ל ז"ל דל"ה ע"ב אות א' שהביא ג"כ הא דשכ"ג וכ' שהח' המתפשטים בצ' דצלם קודם כניסתם בו"א הם הארת הענפים, וכשמתפשטים הפרקין האמ' ותתאין דנה"י דאי' בחג"ת ונו"ה דו"א כל פרק נכנס וחסדו עמו וזה שסידר הרש"ש ז"ל בהגדול התפשטות החס' בחג"ת ונו"ה וכ"ז הוא הארת הענפים. אבל הענפים עצמם בקונה הכל, ושרשי החו"ג נשארים בדעת ואינם מתפשטים כלל עכ"ל. וק"ל שרו"ל בשה"כ בהגדול וכו' כי וז"ל גם תכוון כי הה"ח דמצד אי' הם עתה מתחילין להתפשט בו"ק דו"א ועתה נתפשטו הג' מהם שהם חג"ת עכ"ל. ובחס' טובים כ' שאז מתפשטי' הב' חס' האחרים בנו"ה דו"א ע"ש. ובהגדול מתפשטים פרקין אמצ' דאי' בחג"ת דו"א ופרקין תתאין בנה"י שלו. ואם החס' של הגדול וכו' הם הם אותם שנתפשטו כבר לפני כניסת המו' בו"א, הלא כל פרק נכנס וחסדו עמו, וממילא נתפשטו בהגדול וכו' כולם לחג"ת ונה"י, ורו"ל או' שעתה נתפשטו הג' מהם והשאר בחסדים טובים. ועוד דבסי' כאן כ' להמשיך דרך מחיצות

פנימיות דפנימיות																								תיבה	סידור דף										
אימא (פנימי)												מקיף		אבא (פנימי)												מקיף									
מ	י	ה	נ	ת	ג	ח*	ד	ב	ח	כ	ק	מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	מ			י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ
	X	X	X	X	X	X																												אחד	מ' ע"א
									X						X																				נ"ט ע"ב
							X							X																					ס' ע"א
																																			ס' ע"ב
																X	X	X																	ס"ד ע"א
										X	X								X	X	X	X													ס"ו ח ע"ב

* במילת אחד, כניסת החגיגת היא לחבי"ד והנהי"י לחגיגת. במילת האל, כיוון לדחות את החגיגת דאימא מהחבי"ד דז"א לגרון. ובמילים הגדול הגיבור והנורא, כיוון לדחות את החי"ן גי"ה ת"י למקומם.

חיצוניות דפנימיות - כלים חיצונים																								תיבה	סידור דף											
אימא (פנימי)												מקיף		אבא (פנימי)												מקיף										
מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	ק	מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	מ			י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		מ"ב ע"א
																																			אחד - לחבי"ד דז"א	
																																			אחי"כ דחיות:	
																																			הגדול	
																																			הגיבור	
																																			הנורא	
																																			טובים	
																																			קונה הכל	

חיצוניות דפנימיות (על פי היר"א) - כלים אמצעים (ובשבת גם פנימים)																								תיבה	סידור דף											
אימא (פנימי ומקיף)												אבא (פנימי ומקיף)																								
מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	ק	מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ														
			X			X			X						X			X			X															נ"ט ע"ב
			X		X			X						X			X			X																ס' ע"א
	X			X			X					X				X			X																	ס' ע"ב

פנימיות דחיצוניות																								תיבה	סידור דף
אימא (פנימי)												אבא (פנימי)													
מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	ק	מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ			
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	אחד	מ"ב ע"ב

פנימיות דחיצוניות (מקיפי תפילין)																								תיבה	סידור דף
אימא (מקיף)												אבא (מקיף)													
מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ	ק	מ	י	ה	נ	ת	ג	ח	ד	ב	ח	כ			
			X			X			X						X			X			X				ס' ע"א
			X		X			X						X			X			X					ס' ע"א
	X			X			X					X				X			X						ס' ע"ב

[כ.ב.]

חיצוניות דפנימיות

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה דַאבָּא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
אֵלֶּךָ הֵי יוּד הֵי
אֵלֶּךָ הֵי יוּד הֵי
אֵלֶּךָ הֵא יוּד הֵא
אֵלֶּךָ הֵה יוּד הֵה

מוֹחַ גְּבוּרוֹת דַאבָּא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
אֵלֶּךָ הֵי וַיְו
אֵלֶּךָ הֵי וַאֵו
אֵלֶּךָ הֵא וַאֵו
אֵלֶּךָ הֵי וַו

מוֹחַ חֲסָדִים דַאבָּא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
אֵלֶּךָ הֵי וַיְו
אֵלֶּךָ הֵי וַאֵו
אֵלֶּךָ הֵא וַאֵו
אֵלֶּךָ הֵי וַו

מוֹחַ חֲכָמָה דַאבָּא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
יּוּד הֵי וַיְו
יּוּד הֵי וַאֵו
יּוּד הֵא וַאֵו
יּוּד הֵה וַו

מוֹחַ בִּינָה דַאימָא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
אֵלֶּךָ הֵי יּוּד
אֵלֶּךָ הֵי יּוּד
אֵלֶּךָ הֵא יּוּד
אֵלֶּךָ הֵה יּוּד

מוֹחַ גְּבוּרוֹת דַאימָא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
אֵלֶּךָ הֵי וַו
אֵלֶּךָ הֵה וַו
אֵלֶּךָ הֵא וַו
אֵלֶּךָ הֵה וַאֵו

מוֹחַ חֲסָדִים דַאימָא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
אֵלֶּךָ הֵי וַו
אֵלֶּךָ הֵה וַו
אֵלֶּךָ הֵא וַו
אֵלֶּךָ הֵה וַאֵו

מוֹחַ חֲכָמָה דַאימָא
כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג
יּוּד הֵי וַיְו
יּוּד הֵי וַאֵו
יּוּד הֵא וַאֵו
יּוּד הֵה וַו

לְג' כְּלֵי בִינָה דז"א
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ הֵא, אֵלֶּךָ הֵא יּוּד,
אֵלֶּךָ וְהֵא יּוּד וְהֵא
אֵלֶּךָ וְהֵא יּוּד וְהֵא
אֵלֶּךָ וְהֵא יּוּד וְהֵא

לְג' כְּלֵי דַעַת דז"א
יּוּד הֵי וַיְו הֵי
יּוּד הֵי וַאֵו הֵי
יּוּד הֵה וַו הֵה

לְג' כְּלֵי חֲכָמָה דז"א
יּוּד הֵי וַאֵו הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יּוּד הֵא וַאֵו הֵא

אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דפנימיות דחיצוניות דאו"א שניהם לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת ונה"י דפנימיות דחיצוניות דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר).

[מב:]

פנימיות דחיצוניות

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי וואו הי
אלף הא וואו הא
אלף הה וו הה

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי וואו הי
אלף הא וואו הא
אלף הי וו הי

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הא וואו הא
יוד הה וו הה

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה וואו

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי וואו
יוד הא וואו
יוד הה וו

[מג:]

לג' כלים דבינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד וואו
אלף הא יוד וואו
אלף הה

לג' כלים דדעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלים דחכמה דז"א
יוד הי וואו הא
י יהו יהו יהוה
יוד הא וואו הא

יכוין להשאיר המוחין והנרנח"י דחב"ד בחב"ד דז"א ושארית המוחין והנרנח"י דג"ת ונהי"מ יכוין להמשיכם לחג"ת דז"א:

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

[כנגד:]

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח גבורות דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הה ואו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם

יְהוָהוּ

לג' כלי ת"ת דז"א

יְהוָהוּ אֱהִיָּהוּ

יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יְהוָהוּ

לג' כלי חסד דז"א

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

אֱהִיָּהוּ

אֱהִיָּהוּ

יכוין להשאיר המוחין והנרנח"י דחג"ת בחג"ת דז"א ושארית המוחין והנרנח"י דנהי"מ יכוין להמשיך לנה"י דז"א:

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּיהוּ אֱהִיָּיהוּ אֱהִיָּיהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

[כמד.]

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

לג' כלי הוד דז"א
אֲדָנִי
אֲצַבֵּא אֲצַבֵּא
אֲצַבֵּא

לג' כלי יסוד דז"א
יִסְדוֹנֵהוּ
שִׁין, שִׁין דלת, שִׁין דלת יוד
שִׁין דלת יוד

לג' כלי נצח דז"א
יְהוָה
צַבֵּא צַבֵּא
צַבֵּא

(ו' דואלהי - דעת המזווג - ב' עטרין)
(שע"ר ח"ב ש' ע"ז)

וַאֲלֹהֵי
תקוף
בעל היכולת
המחות סולם

פנימיות דחיצוניות

יוד הא ואו הא דעת המזווג
יוד ה' ויו ה' אלה"י גי' מ"ו.
ו' דואלהי, ו' פעמים ו' גי' אלה,
ועם י' דאלהי גי' מ"ה ע"ה,
והוא הדעת המזווג לאו"א.

פנימיות דפנימיות

יוד ה' ויו ה' אבא
יוד הא ואו הא דעת המזווג
יוד ה' ויו ה' מ"ו ג' אלה"י
להמשיך [ממוח גבורות דאבא] (4) מילוי
דע"ב זה **יוד ה' ויו ה'** ללאה היוצאת מהארת
עטרת יסוד דאימא [העומדת] באחורי ז"א,
באחורי העורף (ממוח גבורות א) דאבא).

[נ.ט.]

אַבוֹתֵינוּ
(זיווג רענון דאו"א)

פנימיות דפנימיות

כללות ד' מוחין הנמשכים באלהי אברהם וכו'.

יכוין למסור עצמו עתה על קידוש ה' (יכוין כאן עבור ג' המסלולים)

סקילה	י	א	א	וְיִיחָדֵם ע"י	א	יוד ה' ויו ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ה	וְיִיחָדֵם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	י	וְיִיחָדֵם ע"י	י	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ה	וְיִיחָדֵם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולעלות נשמתו [וחייתו] עם נשמת זו"ן, למ"ן לאו"א.

ולזווג או"א דפנימיות

אִיהֵהיֹוהָה

להאיר במוחין דאבא (י"ס), ובג' פרקין עילאין דמוחין דאימא.

חיצוניות דפנימיות

למסור עצמו עק"ה (כנ"ל), ולעלות נר"ן שלו עם נר"ן דזו"ן, לפרצוף אמצעי דנה"י דאו"א.

ולזווג הפרצוף האמצעי ההוא דאו"א (ב)

אִיהֵהיֹוהָה

ולהמשיך צלם דמוחין עם נרנח"י ד[אור פנימי ו] מקיף. [דהיינו,

(א) עיין מאמרי רז"ל ד"ו ע"א והנ"מ ד"ד ע"ג ד"ה כל המהלך ד' אמות ותבין.
(ב) א"ה עיין בס' עלי נהר דט"ו ע"ד אות נ' כתב זו"ל: וצריך שתדע אעפ"י שבסידור הקצר כתוב כל הכונה במקום שרומזת באלו ג' תיבות אלהינו ואלהי אבותינו [שהכלי שהוא מצד אימא נרמז באלהינו שהוא אימא ונשמתו נרמז בו' דואלהי שהוא הז"א הנק' ו'], מ"מ אין (לכוונם) [לכוין] להמשיך בחינות אלו עד שיעשה הזווג במלת אבותינו עיש"ב. ולפיכך סידרתם כאן להקל על מכוין וא"ש את"מ. יא"ה

(א) להמשיך כלי ד[פנימי ו]מקיף דכתר דז"א מחצי תחתון דכלי אמצעי דתפארת דאימא.
ולהמשיך אור נשמת ד[פנימי ו]מקיף דכתר דז"א מחצי תחתון דכלי אמצעי דתפארת דאבא.

פנימיות דחיצוניות

כללות ד' מוחין מקיפים [דהיינו],

מקיף דעטרא דחסדים דדעת [תחתון] דז"א הנמשך מכתף ימין דא"א, הנרמז בנ"ו דאבותינו,
והתחברות ב' מקיפים דב' עטרין הם הוי"ה אלהי"ם

יאהלוההים ג' יב"ק.

גם נ"ו דאבותינו מקיף עליון דמצד אבא המקיף,
ע"ג המקיף דאימא שהוא מקיף על ד' מקיפים דתפילין.

למסור עצמו עק"ה (כנ"ל), ולהעלות נרנח"י שלו עם הזו"ן למ"ן לאו"א,
(ב) ולזווגם בבחינת המקיפים שלהם (חג"ת דאו"א (2))

זיווג מקיפי או"א

[כט:]

איהיהיה

יוד ה' ואו ה'
אימא

יוד ה' ויף ה'
אבא

יוד הא ואו הא
דעת המזווג לאו"א

להמשיך ג' מקיפים שהם ג' מילויי ס"ג הנמשכים מזיווג דמקיפי או"א הנז"ל מחג"ת דאימא.
[דהיינו], להמשיך המקיף דחו"ב, ותרין עטרין דדעת עליון, ומקיפי חו"ג דדעת תחתון דז"א
הנמשכים מכתף שמאל וימין דא"א, הנרמזים בנ"ו דאלהינו ובנ"ו דאבותינו, [ודעת תחתון (6)]

יוד ה' ואו ה' (6-אלהי אברהם) **יוד ה' ואו ה'** (6-אלהי יצחק)
(חכמה (1), וחסדים דדעת עליון (א3)) (בינה (2), וגבורות דדעת עליון (ב3))

יוד ה' ואו ה' (6-ואלהי יעקב)
(חו"ג דדעת תחתון (4-5), ודעת תחתון (6))

[וגם] להמשיך מקיף א' מאימא (בית) ע"ג ד' מקיפים הנז' (קלפים), ומקיף מאבא (אין בגשמיזות),
ע"ג מקיף דאימא. [וגם] מקיף דקוצא דשערי דא"א, [ועד] אחורי העורף דז"א.

(א) עיין בנ' [ע"ח], ש' מוחין דצלם פ"ז. [היי"ן: כוונתו על ע"ח ש' י"ז דף ק"ה ע"ג ד"ה כלי. ועיין עוד שמו
ששון דף פ"א סע"ב, ובספר וערך הכהן דף מ"ב ע"א אות כ"ז וירווח לך].
(ב) א"ה עיין בנה"ש דכ"ה ע"א וז"ל: ואלו יוצאים מזיווג או"מ דאו"א ואינם הל"מ דצלם, אמנם שני צלמי
המו' דאו"פ דחב"ד דאו"א כולם נמשכים בק"ש ושני צלמי המו' דאו"מ הנמשך מחג"ת דאו"א נמשכים
בברכת אבות עכ"ל.

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם

תקין בעל המלות והכתוב מלש

חיצוניות דפנימיות

[פנימים ו] מקיפים דאו"א דחח"ן

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

לחח"ן דפרצוף אמצעי דחכמה דכתר
דנה"י דבינה דחיצוניות דפנימיות
דמ"ה וב"ן דז"א.

פנימיות דחיצוניות

מקיפין דתפלין דחח"ן דחכמה. [ס.ו.]

⑥ יוד ה"י ואו ה"י דמקיפי חג"ת [דאו"א].

② יוד ה"י ואו ה"י דמקיפים שבתפארת.

⑤ ד, מחב"ד הפנימיים.

י מקוצא דשערי דא"א.

⑥ יוד ה"י ואו ה"י - אל מקיף דחסד דאימא

מחוץ למצח דז"א מקיף לחכמה דז"א.

① עטרא דחסדים דדעת עליון.

② וג' יודין שקבל מחב"ד דמקיפים שבת"ת,

לחח"ן דפרצוף החיצון דז"א.

י [מחכמה דחכמה ל] חכמה דז"א.

י [מחכמה דבינה ל] חסד דז"א.

י [מחכמה דחסדים ל] נצח דז"א.

י [מחכמה דגבורות ל]

לתרין תפוחין וחוטמא (חב"ד) דנוק'.

① [מחכמה דגבורות ל]

לשפה העליונה, נצח דפה דז"א.

⑤ ד, מנקב ימין דחוטם, לחח"ן בג"ה דת"י

דז"א, פסיעה למלכות [שבן].

פנימיות דפנימיות

פ"ת דנצח דאבא (א)

אֱלֹהֵי
יְהוָה

ב

יוד ה"י ויו ה"י

פ"ע דנצח דאימא (ב)

אֱלֹהֵי
יְהוָה

[זה קודם יכוין]

א

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה"י ואו הא

י י"ה י"הו י"הוה

יוד הא ואו הא

להמשיך [ממוח חכמה דאבא] (1) מ"ו

יוד ה"י ויו ה"י ללאה היוצאת מהארת

עטרת יסוד דאבא [הדבוקה] ביסודו [של

אבא] [ממוח חכמה דאבא].

(א) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב"פ דחסד
דז"א ולחברם עם פ"ת דנצח דאבא ועי"כ נעשה
חכמה דמ"ה דז"א מג"פ.

(ב) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב"פ דחסד
דז"א ולחברם עם פ"ע דנצח דאימא ועי"כ נעשה
חכמה דז"א דב"ן מג"פ.

אֱלֹהֵי יִצְחָק

תקין
בעל היכולת
הכחות כולם

חיצוניות דפנימיות

[פנימים ו] מקיפים דאו"א דבג"ה

אֱלֹהֵיהּ אֱלֹהֵיהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵיהּ אֱלֹהֵיהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵיהּ אֱלֹהֵיהּ
יְהוָה יְהוָה

לבג"ה דפרצוף אמצעי דחכמה דכתר
דנה"י דבינה דחיצוניות דפנימיות
דמ"ה וב"ן דז"א.

פנימיות דחיצוניות

מקיפין דתפילין דבג"ה דבינה.

⑥ יוד ה"י ואו ה"י דמקיפי חג"ת [דאו"א].

② יוד ה"י ואו ה"י דמקיפים שבתפארת.

⑤ ד, מחב"ד הפנימיים.

י מקוצא דשערי דא"א.

⑥ יוד ה"י ואו ה"י - אל מקיף דגבורה דאימא

מחוץ למצח דז"א מקיף לבינה דז"א.

① עטרא דגבורות דדעת עליון.

② וג' יודין שקבל מחב"ד דמקיפים שבת"ת,

לבג"ה דפרצוף החיצון דז"א.

י [מבינה דחכמה ל] בינה דז"א.

י [מבינה דבינה ל] גבורה דז"א.

י [מבינה דחסדים ל] הוד דז"א.

י [מבינה דגבורות ל]

לחג"ת דנוק'.

① [מבינה דגבורות ל]

לשפה התחתונה, הוד דפה דז"א.

⑤ ה' מנקב שמאל דחוטם, לחח"ן בג"ה דת"י

דנוק', פסיעה למלכות דמלכות.

פנימיות דפנימיות

פ"ת דהוד דאבא (א)

אֱלֹהֵיהּ
יְהוָה
יוד ה"י וי"ו ה"י

פ"ע דהוד דאימא (ב)

אֱלֹהֵיהּ
יְהוָה
[זה קודם יכוין] א

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱלֹהֵיהּ

להמשיך [ממוח בינה דאבא] (2) מ"ו

יוד ה"י וי"ו ה"י ללאה היוצאת מהארת

עטרת יסוד דאימא [הדבוקה] (ש) ביסודה

[ממוח בינה דאבא].

(א) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב"פ דגבורה דז"א ולחברם עם פ"ת דהוד דאבא ועי"כ נעשה בינה דז"א מג"פ.

(ב) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב"פ דגבורה דז"א ולחברם עם פ"ע דהוד דאימא ועי"כ נעשה בינה דז"א מג"פ.

ואלהי יעקב

[ס:]

פנימיות דחיצוניות

מקיפין דתפילין דדת"י דדעת.
ו' דואלהי היא הדעת עצמה. גם הוא כנגד
ו' בחינות דמוחין שהם חו"ב ודעת העליון
וב' עטרין ודעת התחתון שביניהם.

⑥ יוד ה' ווא ה' דמקיפי חג"ת [דאו"א].

② יוד ה' ווא ה' דמקיפים שבתפארת.

⑤ ד, מחב"ד הפנימיים.

י מקוצא דשערי דא"א.

⑥ יוד ה' ווא ה' - אל מקיף דת"ת דאימא

מחוץ למצח דז"א מקיף לדעת דז"א.

① חו"ג דדעת תחתון, ודעת תחתון.

② וג' יודין שקבל מחב"ד דמקיפים שבת"ת,

לדת"י דפרצוף החיצון דז"א.

י [מחו"ג דחכמה ל] דעת דז"א.

י [מחו"ג דבינה ל] תפארת דז"א.

י [מחו"ג דחסדים ל] יסוד דז"א.

י [מחו"ג דגבורות ל]

לנה"י דנוק'.

① [מחו"ג דגבורות ל]

לשון, יסוד דפה דז"א.

⑤ ד, מבין ב' נוקבין, לחח"ן בג"ה דת"י

דדעת המחבר זו"ן, פסיעה למלכות שבו.

פנימיות דפנימיות

פ"ת דיסוד דאבא (א)

אוהויהו אוהויהו

ייהויהו ייהויהו ב

יוד ה' ו' ה'

פ"ע דיסוד דאימא (ב)

אהיה אהיה [זה יכוין קודם]

ייהוה ייהוה א

ג' כלי דעת דז"א

יוד ה' ו' ה'

יוד ה' ו' ה'

יוד ה' ו' ה'

(ג) להמשיך [ממוח חסדים דאבא] (3) מ"ו

יוד ה' ו' ה' ללאה היוצאת מעטרת

יסוד דאבא הדבוקה ביסוד דאימא (ממוח

חסדים דאבא).

חיצוניות דפנימיות

[פנימים ו] מקיפי דת"י דאו"א

אהיה אהיה

ייהוה ייהוה

אהיה אהיה

ייהוה ייהוה

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו

ייהויהו ייהויהו ייהויהו ייהויהו

לדת"י דפרצוף אמצעי דחכמה דכתר

דנה"י דבינה דחיצוניות דפנימיות

דמ"ה וב"ן דז"א.

(א) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב"פ דתפארת דז"א ולחברם עם פ"ת דיסוד דאבא ועי"כ נעשה דעת דז"א מג"פ.

(ב) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב"פ דתפארת דז"א ולחברם עם פ"ע דיסוד דאימא ועי"כ נעשה דעת דז"א מג"פ.

(ג) עיין בש' המצות דמ"ח ע"ב.

האל

[סא.]

פנימיות דפנימיות

לעשות י"ג תיקוני דיקנא מהארת החב"ד
 המאירים דרך פי היסוד דאימא ומאירים
 בתיקון א'.

דעת

אל שדי אל הב' כלול בו.

חכמה

אל יהוה אל יהוה

בינה

אל אדני אל אדני

רחום, וחנון, ארך, אפים, ורב-חסד,
 ואמת, נוצר-חסד, לאלפים, נושא-עון,
 ופשע, וחטאה, ונקה.

חיצוניות דפנימיות

להמשיך אור מאור פנימי דאימא למ'
 תיקוני דיקנא דז"א שהם ט' הויות.
 ל"ו אותיות גי' הא"ל.

יהוה ארך **יהוה** אפים **יהוה** ורב חסד

יהוה נושא עון **יהוה** ופשע **יהוה** ונקה

יהוה פוקד **יהוה** על שלשים **יהוה** ועל רבעים

פנימיות דפנימיות

יכוין להעלות לאה [דאחוריים (5)] לכנגד שורשה [שהיא מלכות דתבונה (4)] אחורי הדעת
 [דז"א]. ולהאיר לה [למלכות דתבונה (4)] מג"ר דגדלות [חב"ד דאימא, שבאו בג' אלהי, ועי"ז תוכל
 אותה מלכות (4)] לתקן דעת שלה [של לאה דאחוריים (5)].

גם יכוין לדחות מוחין דקטנות ק"ך [צירופי אלהי"ם] לגרון דפרצוף אמצעי.

אלף למד הי' יוד מם **אלף למד הה יוד מם**

אלף למד הא יוד מם **אלף למד הא יוד מם**

[לגרון דפרצוף אמצעי]

להאיר מחמוש אל לחמוש אלהי"ם דקטנות דעיבור ויניקה.

דעת

אל שדי

חכמה

אל יהוה אל יהוה

בינה

אל אדני אל אדני

אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים

[להאירם ולמתקם ולהסיר ולבטל אחיות החיצונים מן הגרון. נה"ש דף כ"ח סוף ע"ג]

לדחות פרקין אמצעיים דאימא לגרון דפנימי.

אהיה

יהוה

בינה

אלף הי יוד

אלף הי יוד

אלף הא יוד

אלף הה יוד

אהיה

יהוה

גבורות

אלף הי וו

אלף הה וו

אלף הא וו

אלף הה ואו

אהיה

יהוה

חסדים

אלף הי וו הי

אלף הה וו הה

אלף הא וו הא

אלף הה ואו הה

אהיה

יהוה

חכמה

יוד הי ויו

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

[לגרון דפרצוף פנימי]

ומאירים הג' היות דגדלות בג' מוחין דקטנות ונעשים ג' יב"ק.

יאהלוההים יאהלוההים
 יאהלוההים

[ואז מתמתקים ומתבררין המוחין אלו דקטנות. נה"ש דף כ"ח סוף ע"ג]

הַגְדוֹל

פנימיות דפנימיות

כ' צירופים.

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות לחסד

אֱהִיָּהּ (א)

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אלף למד הי יוד מם

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה;

אלף למד

לדחות החסד דמוחין דאימא לחסד דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

לג' כלי חסד דז"א (ב)

א, אל, אלו, אלוה

אלוה;

אלף למד

ולדחות הנצח לנצח דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

לג' כלי נצח דז"א (ג)

צְבָבוּ

צְבָבוּ

צבא

לחזור ולהוציא אור החוזר דפרק עליון

ופרק אמצעי דחסד דז"א. (ד) ולהעלותו

כנגד פרק ראשון דחסד והגרון דז"א.

לבנות ולתקן חסד ונצח דלאה.

(א) א"ה ובקצת סידורים אין כתובים הנרנח"י אלו במוחין דקטנות כלל, ובסידור הקצר כתובים שם בג' מקומות שהם במלות הגדול הגבור והנורא כמש"ל שנמשכין בג' מלות אלו לחג"ת, אבל בירידתן לב' שלישי תפארת ולנה"י אין כתוב שם הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעיין כן נלע"ד.

(ב) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנצח עם פ"ת דחסד דז"א לחברו עם פרק אמצעי דנצח דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ.

(ג) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב' פרקין תתאין דנצח דז"א לחברו עם פ"ת דנצח דאימא ועי"ז נעשה ספירת נצח דז"א כלולה מג"פ.

(ד) א"ה ר"ל פרק אמצעי להעלותו לפרק עליון ופרק עליון להעלותו לגרון דז"א. עיין בע"ח ש' יעקב ולאה פ"ה.

פנימיות דפנימיות

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא חסד ראשון לחסד דז"א.

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלוף למד

חיצוניות דפנימיות [ס.כ.]

(א) להמשיך חסד [ונצח] דאו"פ דאו"א לחסד דפרצוף הפנימי דחיצוניות דפנימיות דז"א.

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

הַגְבֹּרָה

פנימיות דפנימיות

כ' צירופים.

לדחות קו שמאל דמוחין דקטנות לגבורה.

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף למד הה יוד מם

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם

יְהוָה יְהוָה

לדחות הגבורה דמוחין דאימא לגבורה

דז"א. והוד להוד דז"א.

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי יוד

אלף הי יוד

אלף הא יוד

אלף הה יוד

לג' כלי גבורה דז"א (ב)

יְהוָה

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם

יְהוָה יְהוָה

(א) א"ה הב' צלמי המוחין אלו דאו"פ דגדלות דאו"א דחיצוניות דפנימיות אלו, דע כי בק"ש נכנסו כולם בחב"ד דז"א ועתה בהגדול הגבור והנורא נדחין המוחין דחג"ת לחג"ת דז"א. ונלע"ד כי צריך לכון גם לדחות עם החג"ת הנו' גם הנה"י שהם בחב"ד כנו' ולא שישאיר הנה"י שם בחב"ד עד מלת טובים, רק בטובים נדחין הנו"ה לנו"ה ר"ל הנו"ה שהם בחו"ג דז"א ולא בחו"ב וכג"כ היסוד שנתקן בקונה הכל ר"ל שהאור שלו עומד בת"ת ועד שנתקן היסוד אז יורד האור הנו' ליסוד וכ"ז פשוט רק לעורר את המעייין דוקא. יא"ה

(ב) א"ה בס"ה כ"כ להעלות פ"ע דהוד עם פ"ת דגבורה דז"א לחברו עם פרק אמצעי דהוד דאימא ועי"ז נעשה ספי' גבורה דז"א כלולה מג"פ.

[סב:]

ולדחות ההוד להוד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֵלֶּף הִי יוֹד (א)

אֵלֶּף הִי יוֹד

אֵלֶּף הֵא יוֹד

אֵלֶּף הֵה יוֹד

לג' כלי הוד דז"א (ב)

אֶזְנִי

אֶצְבָּאוּ צְבָאוֹת

אוֹרֹת

לחזור ולהוציא או"ח דמוח דפרק עליון ופרק אמצעי דגבורה דז"א. להעלות כנגד פרק ראשון דגבורה והגרונ דז"א. לבנות ולתקן גבורה והוד דלאה.

פנימיות דפנימיות

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא גבורה

דחסד לגבורה דז"א.

יְהוָה

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי, אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד מִם

יְהוָה

חיצוניות דפנימיות

להמשיך גבורה [והוד] דאו"פ דאו"א

לגבורה דפרצוף הפנימי דחיצוניות

דפנימיות דז"א.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

וְהַזְוֹרָא

פנימיות דפנימיות

לשליש עליון כלי דתפארת דז"א (א)

יֹד הֵא וְאֹ הֵא

כ' צירופים.

לדחות קו אמצעי דמוחין דקטנות לת"ת.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱוֵהוּוְהוּוּ אֱוֵהוּוְהוּוּ

יְוֵהוּוְהוּוּ יְוֵהוּוְהוּוּ

אֵלֶּף לְמוֹד הֵא יוֹד מִם

אֵלֶּף לְמוֹד הֵא יוֹד מִם

(א) א"ה בסידר הארוך אין כתוב שם המוחין אלו ולא מוחין אחרים וזולת המוחין דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א קמ"ג וקנ"א בד' כריעות וזקיפות אין עוד מוחין כלל וכלל ועיין בס' עלי נהר דט"ז ע"א אות נ'.

(ב) א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דהוד דז"א לחברו עם פ"ת דהוד דאימא ועי"ז נעשה ספי" הוד דז"א כלולה מג"פ.

(ג) א"ה צריך לבוין להמשיך לשליש עליון דתפארת דז"א דוקא שהוא בכלי הפנימי דז"א והוא שם מ"ה.

[סג.]

פנימיות דפנימיות

לחזור ולהוציא או"ח דמוח דפרק עליון
ופרק אמצעי דתפארת דז"א. להעלות
כנגד פרק ראשון דתפארת והגרון דז"א.
לבנות ולתקן תפארת ויסוד דלאה.

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא ת"ת
דחסדים לתפארת דז"א.

יהוה

לג' כלי תפארת דז"א

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יהוה

חיצוניות דפנימיות

להמשיך תפארת ויסוד דאו"פ דאו"א
לתפארת דפרצוף הפנימי דחיצוניות
דפנימיות דז"א.

אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה

לדחות תפארת דמוחין דאימא לתפארת
דז"א והיסוד ליסוד דז"א.

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי תפארת דז"א (א)

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יהוה

ולדחות היסוד ליסוד דז"א

אהיה יהוה אהיה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי יסוד דז"א (ב)

יאהדוניה

שין, שיין דלת, שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

גם יכוין בו' דוהנורא להמשיך אור גדול מיסוד דאבא הארוך בתפארת דז"א [לת"ת דז"א]
כדי לבנות פרצוף דנוק'.

(א) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דיסוד דז"א עם פ"ת דת"ת דז"א לחברו עם פרק אמצעי דיסוד
דאימא ועי"ז נעשה ת"ת דז"א כלולה מג"פ.

(ב) א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דיסוד דז"א לחברו עם פ"ת דיסוד דאימא ועי"ז נעשה יסוד דז"א
כלול מג"פ.

[סד.]

גומל

להמשיך פרקין אמצעים דאבא ל(כ)חב"ד דז"א ולדחות הפ"ת לחג"ת דז"א.

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף ו-הא יוד ו-הא
אלף ו-הא יוד ו-הא
א-ו-ה

לג' כלי דעת דז"א
יוד ה' ו-ו ה'
יוד ה' ו-ו ה'
יוד ה' ו-ו ה'

לג' כלי חכמה דז"א
יוד ה' ו-ו ה'
י' ה' יהו יהוה
יוד הא ו-ו הא

[ולדחות הנה"י לחג"ת]

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
וְד' י' י'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
וְד' י' י'

וְד' י' י'

לג' כלי גבורה דז"א
י'
אלף, אלף למד, אלף למד ה',
אלף למד ה' יוד, אלף למד ה' יוד מם
י-ו-ה

לג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ו-ו הא
י' ה' יהו יהוה
י-ו-ה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
א-לו-ה
אלף למד

יכוין לדחות [כל ה 60] מוחין דקטנות לב' שלישים התחתונים דתפארת דז"א.

בינה
אלף למד ה' יוד מם

חכמה
אלף למד ה' יוד מם

דעת דגבורות
אלף למד הא יוד מם

דעת דחסדים
אלף למד הא יוד מם

לב' שלישי ת"ת דז"א
י' ה' יהו יהוה
י-ו-ה

חֲסִדִים

להמשיך ב' חסדים דנו"ה דאימא לנו"ה דז"א.

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי הוד דז"א

לג' כלי נצח דז"א

אֲדֹנָי

יְהוָה

הַצְּבָאוֹת

צְבָבִים

אֲוֵרֵת

צְבָבִים

טוֹבִים

לעשות חו"ב דיעקב מהאררת נו"ה דמוחין דאבא שבחו"ג דז"א לפני פ"ע דנו"ה דז"א.

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

וְדָוִד

וְדָוִד

ג' כלי בינה דיעקב

ג' כלי חכמה דיעקב

אֱלֹהֵי יְהוָה וְדָוִד
 אֱלֹהֵי יְהוָה וְדָוִד
 אֱלֹהֵי יְהוָה וְדָוִד

יְהוָה וְדָוִד וְדָוִד
 יְהוָה וְדָוִד וְדָוִד וְדָוִד
 יְהוָה וְדָוִד וְדָוִד וְדָוִד

העתקה מסידור היר"א ח"א עמוד 615 ד"ה סדר,
 בתוספת נופך עפ"י מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א.

סדר בנין ותיקון פרצוף האחור דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה כלולה מעשר נקודות, שהם [אותם י"ס דמלכות, נחלקו ונעשו] העשר מלכיות די"ס הראויים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך להוסיף על כל נקודה [שרשית], ט"ס לעשות מכל נקודה פרצוף אחד [היינו שכל ספירה תהיה שלימה בי"ס פרטיות שבה] ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן הטבור דז"א ולמטה (ע"ח סוף פ"ו משער י"ט).

להמשיך הארה דנו"ה דמוחין דאבא, לפ"ע דפ"ת דמוחין דאימא שבפ"ע דנו"ה דז"א, לתת בהם כח לתקן חו"ב דרחל.

להמשיך ממוח חכמה דאימא שבפרק ראשון דנצח דז"א שהוא הוי"ה בחיריק, ולתקן חכמה דרחל, וע"י הארת החסד דנצח דז"א שהוא הוי"ה בחיריק להגדילה ויהיה י"ס. וגם להמשיך הארה מהוד דאימא שהיא הוי"ה בקבוץ, וגם ממוח הבינה שבתוכו שהיא הוי"ה בקבוץ לתקן בינה דרחל, וע"י הארת החסד דהוד שהיא הוי"ה בקבוץ להגדילה ויהיה י"ס. (א)

נו"ה דמוחין דאבא.

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 וְדַי יוֹי

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 וְדַי יוֹי

[סה.]

[מאירים במוחין דאימא]

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

מוח בינה דאימא
 שבפרק עליון דהוד דז"א
 אֱלֹהֵי יוֹד
 אֱלֹהֵי יוֹד
 אֱלֹהֵי הָא
 אֱלֹהֵי הָה יוֹד

מוח חכמה דאימא
 שבפרק עליון דנצח דז"א
 יוֹד הֵי יוֹי
 יוֹד הֵי וְאוֹ
 יוֹד הָא וְאוֹ
 יוֹד הָה ווֹ

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 גִּזְ

יְהוָה יְהוָה
 בַּז

ג' כלי בינה דרחל

אֱלֹהֵי וְיֹד וְיֹד וְיֹד
 אֱלֹהֵי וְיֹד וְיֹד וְיֹד
 אֱלֹהֵי וְיֹד וְיֹד וְיֹד

ג' כלי חכמה דרחל

יֹד וְיֹד וְיֹד וְיֹד וְיֹד
 יֹד, יֹד הָא, יֹד הָא ווֹ, יֹד הָא ווֹ הָה
 יֹד, יֹד הֵי, יֹד הֵי וְאוֹ

חיצוניות דפנימיות

יכוין להמשיך נו"ה דאו"פ דאו"א לפרצוף הפנימי דחיצוניות דפנימיות דנו"ה דז"א,
 ומפ"ע שבהם להמשיך או"מ לחו"ב דיעקב ורחל.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

להוד דפרצוף הפנימי
 דחיצוניות דפנימיות דז"א.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

לנצח דפרצוף הפנימי
 דחיצוניות דפנימיות דז"א.

או"מ לחו"ב דיעקב ורחל.

לג' כלי בינה דיעקב ורחל

אֵלֶּךָ וְיִדְּוֶה וְיִדְּוֶה
 אֵלֶּךָ וְיִדְּוֶה וְיִדְּוֶה
 אֵלֶּךָ וְיִדְּוֶה וְיִדְּוֶה

לג' כלי חכמה דיעקב ורחל

יִדְּוֶה וְיִדְּוֶה וְיִדְּוֶה
 יִדְּוֶה וְיִדְּוֶה וְיִדְּוֶה
 יִדְּוֶה וְיִדְּוֶה וְיִדְּוֶה

[סה:]

קוֹנֵה הַכֹּל

פנימיות דפנימיות

(א) יכוין להעלות שרשי הה"ג וכללותם וכללות כללותם מב' פרקין עילאין דיסודות דישסו"ת שבדעת דז"א דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן, למ"ן לב"ן דמ"ה ולב"ן דב"ן דאז"א.

ה"ג דאימא		ה"ג דאבא	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה		יְהוָה	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולזווג ב' מזלין נוצר ונקח.

אלף יוד ה' ה' יוד ויו ה' ה'

ולהמשיך אור גדול ממזל ונקח לדעת דאז"א ולזווגם.

אלף ה' יוד ה' יאההויה

להמשיך מזווגם ה"ג חדשות וכללותם וכללות כללותם דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן.

ה"ג דאימא		ה"ג דאבא	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה		יְהוָה	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולהמתיק את הה"ג הישנות בה"ג החדשות, ולהמשיך כל העשרים גבורות הנז' לב' פרקין עילאין דיסודות דפר' חו"ב וחו"ג דפר' חכמות דבינות (ובחזרה דחכמות) דישסו"ת לחברם עם הרשימו שלהם והם יו"ד גבורות אחרות והרי הם שלושים גבורות ממותקות. ולהמשיך כולם לדת"י דדעות דחו"ב וחו"ג דחכמה דכתר דנה"י דבינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דז"א.

(א) כוונה זאת יש ס' שהיא כתובה ויש סידורים שאינה כתובה וכתב מו"ר הרש"ש ז"ל בספרו הקדוש נה"ש דכ"ב ע"א וז"ל: וענין עליית מ"ן דגבו' דאז"א בקונה הכל שנתבארו בדרוש עמון ומואב כבר אמרת כי זה כמה שנים אני מכוין על פה מה שחנני ה' ית' עד שאכתוב העמידה כראוי ע"ש. ולפיכך סידרתיה כאן ועל שאינה כתובה בכל הסידורים לא חששתי מזה לומר שאינה צריכה מטעם האמור והמעין יבחר. יא"ה

פנימיות דפנימיות

לזווג תרין מזלות נוצר ונקה דדיקנא דא"א.

אלף יוד ה' ה' יוד ו' ה' ה'

ולחמשיך אור גדול למוח וכלי חכמה דז"א ומשם לכל י"ס דז"א,
להאיר אור גדול בנו"ה (א) ויסוד דז"א להאירו ולגלותו.

אהיה

יהוה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה' ואו הא

י' יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

אהיה
יהוה

אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה

אהיה
יהוה

ג' כלי הוד דז"א

או-נ'י

א צבאו צבאות

אורת

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה

שין, שיין דלת, שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

חיצוניות דפנימיות

לזווג ב' מזלות נוצר ונקה דדיקנא דא"א.

יוד אלף ה' ה' יוד ו' ה' ה'

ולחמשיך אור גדול לדעת דבין או"א וממנו ימשיך או"פ לתקן ולעשות יסוד דז"א החדש.

אהויהוה אהויהוה

יהויהוה יהויהוה

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה

שין, שיין דלת, שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

להמשיך פ"ע דאבא לחב"ד דז"א, ולדחות החג"ת לחג"ת ופ"ת דנה"י לנה"י דז"א. [סו:]

אֱהִיָּה יְהוָה יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי	אֱהִיָּה יְהוָה יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי
---	---	---

לג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף ווא יוד ווא אלף ווא יוד ווא אוי	לג' כלי דעת דז"א יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי	לג' כלי חכמה דז"א יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי
--	---	--

ולדחות החג"ת לחג"ת דז"א.

אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
------------------------------	--	------------------------------

לג' כלי גבורה דז"א יְהוָה אלף, אלף למוד, אלף למוד הֵי, אלף למוד הֵי יוד, אלף למוד הֵי יוד מם יְהוָה	לג' כלי ת"ת דז"א (א) יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ הֵי יְהוָה יְהוָה יְהוָה	לג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למוד
---	--	--

יכוין לדחות אלו המוחין דקטנות לנה"י דז"א האמצעי ולכלול אותם ביסוד.

בינה אלף למוד הֵי יוד מם דעת דגבורות אלף למוד הא יוד מם	חכמה אלף למוד הֵי יוד מם דעת דחסדים אלף למוד הא יוד מם
--	---

(א) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ג"פ עילאין דנה"י עם ג"פ תתאין דחג"ת דז"א (ולהלביש) [ולחברם] ג"פ אמצעיים דנה"י דיש"ס ועיי"כ נעשים ג"ס חג"ת כל אחד כלולה מת"פ.

ולדחות הנה"י לנה"י דז"א.

אֱלֹהֵי
יְהוָה
וְדָ יָיָי

אֱוֹהִי־וְהוֹי אֱוֹהִי־וְהוֹי
יְוֹהוּוְהוֹי יְוֹהוּוְהוֹי
וְדָ יָיָי

אֱלֹהֵי
יְהוָה
וְדָ יָיָי

לג' כלי הוד דז"א

אֲדָנִי
אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת
אוֹרֵת

לג' כלי יסוד דז"א (א)

יֵאֱהָדוּנְהִי
שׂיִן, שׂיִן דַּלֶּת, שׂיִן דַּלֶּת יוֹד
שׂיִן דַּלֶּת יוֹד

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה
צְבָב צְבָב
צְבָב

[סז.]

יכוין להמשיך כללות ה"ח דדעת התחתון ליסוד דז"א.

ולהוציא הב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא (ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם) ולהמשיכם ליסוד דז"א.

(ב) ולהמשיך מהדעת את ה"ג ליסוד דז"א מתתא לעילא הב' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד והתנ"ה לחג"ת שביסוד.

ב

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים

וְהַ
יְהוָה יְהוָה

ג

ה"ג

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

א

כללות ה"ח

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דז"א

יֵאֱהָדוּנְהִי
שׂיִן, שׂיִן דַּלֶּת, שׂיִן דַּלֶּת יוֹד
שׂיִן דַּלֶּת יוֹד

(א) א"ה בס"ה כ"כ יכוין להתחבר פ"ת דנה"י דיש"ס עם פרקין אמצעיים ותתאין דנה"י דז"א ועיי"כ נעשים ג"ס נה"י כל אחד כלולה מת"פ.

(ב) עיין בש' כ"ה דרוש ב' סדר ירידת חו"ג מ"ק ומ"ב.

להמתיק ג' גבו' פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד בג' חסד' פחות שלישי שבתנ"ה דיסוד.

א	ג	ב	
יְהוָה	וְה'	יְהוָה	↓
חסד דהוד ממתיק לגבורה דחסד	ב"ש דתפארת ממתיק לב"ש דגבורה דת"ת	חסד דנצח ממתיק לגבורה דגבורה	
יְהוָה	וְה'	יְהוָה	

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה מן תנ"ה דיסוד דרך קו אמצעי.
ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה שבחו"ג דיסוד.

ה	ד	ו	
יְהוָה	יְה'	יְהוָה	↑
חסד דהוד שעלה דרך הת"ת ממתיק לגבורה דנצח	ב"ש דתפארת ממתיק לשליש עליון דת"ת	חסד דנצח שעלה דרך הת"ת ממתיק לגבורה דהוד	
יְהוָה	וְה'	יְהוָה	

[סז:]

(א) להעלות אור החוזר דחסדים הנז' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (א) יסוד דאימא שבחזה דז"א (א) או"פ שלהם לתוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים.
ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחתון לחסדים דדעת. וב"ש העליונים דגבורה לבניה ושליש תחתון לגבורה דדעת. וב"ש העליונים דאו"ח דת"ת לכתר דז"א שבת"ת דישסו"ת ושליש או"ח דחסד הנז' דת"ת להעלות ע"ג כתר דנוק' דרך החזה.

ג	ד	ב	א	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	↑
להעלות או"ח דב"ש גבורה דחסד לבניה דז"א	להעלות או"ח דש"ת דגבורה דחסד לגבורות דדעת	להעלות או"ח דש"ת דחסד [דחסד] לחסדים דדעת	להעלות או"ח דב"ש חסד דחסד לחכמה דז"א	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	

יְהוָה

או"ח דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת.

יְהוָה

(א) עיין בש' כ"ה בד"ג ובדרוש ו'.

(ב) א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת והמעין יבחר.

(ג) א"ה כ"כ בקצת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה ועיין בס' עלי נהר דט"ז ע"א באות נ"א מ"ש ע"ז וע"ש.

להמשיך הת"ת דייסו"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א.

אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵיךָ
 יְהוָה יְהוָה

אלף הי יוד הי	יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי	יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא	יוד הא ואו הא
אלף הה יוד הה	יוד הה וו הה

ג' כלי כתר דז"א

אלף ו יוד ו יוד ו
 יוד ו יוד ו יוד ו
 יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הא

(א) לחלק את השליש דאו"ח דחסד הנז' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד' חלקים ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים לכתר דנוק'.

יהוה רביע א'

ג' כלי כתר דנוק'

יוד ו יוד ו יוד ו
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
 י, יוד ו, יוד ו, יוד ו

[סה:]

להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. (א)

א

מ' דצלם דתבונה

	אֱלֹהִים		אֱלֹהִים	
	יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

[סה:]

ב

מ' דצלם דיש"ס

	אֱלֹהִים		אֱלֹהִים	
	יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ל' דצלם דתבונה

	אֱלֹהִים		אֱלֹהִים	
	יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ל' דצלם דיש"ס

	אֱלֹהִים		אֱלֹהִים	
	יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

(א) הי"ן: כוונת מקיפי ל"מ דאו"א כאן סודרה עפ"י סידור כת"י הר"י אדרעי ליום חול.
עפ"י הרה"ג שד"ה, יש להקדים את התבונה ליש"ס.

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח דחסדים (א) דנ"ה הנז' שעלו ליסודות דישסו"ת להורידם

[ס.ט.]

לנ"ה דז"א.

יהוה

לג' כלי הוד דז"א

אדני

אצבאו צבאות

אורת

יהוה

לג' כלי נצח דז"א

יהוה

צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש דאו"ח דחסד דנצח לחכמה דנוק'. וג"ש דאו"ח דחסד דהוד לבינה דנוק'. (ב)

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף ו יוד ו יוד ו יוד ו

א ו יוד ו יוד ו יוד ו

א ו יוד ו יוד ו יוד ו

ומשם להמשיך הארת הב"ש

לגבורה והוד דנוק'.

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

ומשם להמשיך הארת הב"ש

לחסד ונצח דנוק'.

לתקן דעת דיעקב לפני פרק עליון

דיסוד דז"א. ולהמשיך חשבון הכ"ל

משם ע"ב דיסוד דאבא ולהמשיך

ג"כ ה"ח מיסוד הנז' לדעת דיעקב.

להמשיך מיסוד דז"א ה"ג

לדעת דרחל ולתקן דעת

הנז' ונשלם לי"ס.

דו

יהוה ה"ג יהוה

יהוה

יהוה יהוה

ג' כלי דעת דרחל

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ה"ח יוד ה"ח

יהוה ה"ח יהוה

יהוה

יהוה יהוה

ג' כלי דעת דיעקב

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

יוד ו יוד ו יוד ו יוד ו

(א) א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס וכג"כ מ"ש כאן כלי ת"ת דז"א וגם הו"ה בניקוד

חולם ג"ז ט"ס וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה

וא"ש את"מ. הי"ן: ובסידורנו השמטנו ההו"ה בניקוד חולם וג' כלי ת"ת וכמ"ש א"ה.

(ב) של"ה פ"ה.

לתקן י"ג תיקוני דיקנא דיעקב כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא והוא תיקון הראשון ואחריו לתקן כל הי"ג.

אל, אלף למד. רחום, וזנון, ארך, אפים, ורב-חסד, ואמת, נוצר-חסד, לאלפים, נושא-עון, ופשע, וזטאה, ונקה.

[כ"ט:]

וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אָבוֹת

חיצוניות דפנימיות

או"פ ממוחין דאבא שביסוד
 ז"א לעשות חג"ת דיעקב
 ורחל.

פנימיות דפנימיות

וזוכר גי' ע"ב וקס"א דאו"א.
יוד הי וין הי
אלף הי יוד הי

לתקן חג"ת דפנימיות דפנימיות דיעקב ממוחין דאבא שהוא ע"ב לפני חג"ת דנה"י דז"א.

יוד הי וין הי

ג' כלי גבורה דיעקב

יהוה
אלהים
אכדטם

ג' כלי ת"ת דיעקב

אלף למד הי יוד ממ
צבאות
הש"ת פא

ג' כלי חסד דיעקב

אלף למד
אלף, אלף למד
אל

להמשיך הארת ג' גבורות עליונות בלבושי יסוד דאימא וז"א לחג"ת שלה.
להמשיך אור ממוחין דקס"א דאימא שבחג"ת דנה"י דז"א להוציא ולתקן חג"ת דרחל.

(א) להמשיך גבורה דחסד להמשיך ג' גבורות דתנ"ה להמשיך גבורה דגבורה
ולבנות ולתקן ספירת ולבנות ולתקן תפארת והארת הוד דאימא שבפ"א
החסד דרחל כלול מי"ס. דרחל כלול מי"ס. דהוד דז"א ולתקן גבורה
דרחל כלול מי"ס.

אלף ה' יוד ה'

כפ	לע	יצ
גבורה דגבורה	ג' גבורות דתנ"ה	גבורה דחסד
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
הארת לבוש הוד דאימא	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אלף הא יוד הא	אלף למד הי יוד ממ	אלף למד
ג' כלי גבורה דרחל	ג' כלי ת"ת דרחל	ג' כלי חסד דרחל
יְהוָה	צבאות	אלף, אלף למד
אלהים	הש"תפא	אל
אכדטם		

[ע.]

להמשיך חלק רביע הב' דשליש אור חוזר דחסד דת"ת העומד ע"ג כתר דרחל לתוך כתר שלה.

יְהוָה רביע ב'

ג' כלי כתר דרחל

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י, יו, יו, יו, יו, יו, יו, יו

ומב"א גואל

חיצוניות דפנימיות
להמשיך אור פנימי ממוחין דאימא
שבסוד ז"א, לעשות נה"י דיעקב
ורחל.

פנימיות דפנימיות
לתקן נו"ה דיעקב לפני נו"ה דנה"י
דז"א, ויסודו מאור יסוד דאבא היוצא
מיסוד דנה"י דז"א.

ג' כלי הוד דיעקב
אלהים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
במוכץ

ג' כלי יסוד דיעקב
שיין דלת יוד
שדי
ש, שד, שדי

ג' כלי נצח דיעקב
אל
א, אל
בם

לבני בנייהם

קץ
להמשיך גבו' דהוד,
והארת הוד דז"א ודאימא
שבתוכו, ולהכותם זה בזה
ולבנות ולתקן י"ס דהוד
דרחל.

רף
להמשיך כללות ה"ג
ונקודת התפארת דנוקבא,
לבנות ולתקן יסוד דרחל
כלול מי"ס.

מס
להמשיך ב"ג דנו"ה, ופרק
אחרון דנצח דז"א, ונצח
דאימא, ולבנות ולתקן
ספירת הנצח דרחל כלולה
מי"ס.

הוד הוד
יהוה יהוה
לבוש דפ"ת הוד דז"א
אורת
לבוש הוד דאימא
אלף הא יוד הא

כללות ה"ג
יהוה יהוה
יהוה יהוה
נקודת הת"ת
יהוה
יהוהוהוהו

נצח הוד
יהוה יהוה
לבוש מפ"ת דנצח דז"א
צבא
לבוש נצח דאימא
אלף הי יוד הי

ג' כלי הוד דרחל
אלהים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
במוכץ

ג' כלי יסוד דרחל
שיין דלת יוד
שדי
ש, שד, שדי

ג' כלי נצח דרחל
אל
א, אל
בם

(יב) ולהמשיך הארת המוחין דאימא
שבכתר דז"א.

(יא) ולהמשיך סיום הגה"י חדשים
דישסו"ת לתוך כתר שלה.

(י) ולהמשיך עוד ט"ס עם הנקודה שבה נשלם
כתר שלה לי"ס מאחורי ב"ש ת"ת דז"א.

(ט) להמשיך חלק ה[רביעי] הד' דחסד דת"ת
לכתר שלה.

(ח) ג' כלי כתר דרחל.

אהיה
יהיה
אהיה
יהיה
אהיה ויהיה
יהיה ויהיה

אט

יהיה רביע ד'

ג' כלי כתר דרחל

יוד יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא וואו
י, יו, יו, יו, יו, יו, יו, יו

יהיה יהיה

ג' כלי דעת דרחל

יוד יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא וואו הא

יהיה יהיה

ג' כלי ת"ת דרחל

אלף למד הי יוד מם
צבאורג
רשרגפא

יהיה יהיה

ג' כלי יסוד דרחל

שיין דלת יוד
שי
שששששש

יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי ג' אהרן

(א) להעלות הב' גבורות מיסודה ולהעלותם
מחוברים יחד דרך קו אמצעי לת"ת שלה.

(ב) ג' כלי יסוד דרחל.

(א) ולהמשיך מאחור ופנים דיסוד דאבא
שביסוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשם
ע"ב, ליסוד דרחל. שמכח הארה זו הוא
מקבץ את הב' גבורות להעלותם עד

הכתר דנוק'.
כוונה זו מתתא לעילא

[עא:]

(ג) ולקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א ובהם נעשין רמ"ח אבריה.

אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם נעשה כלי יסודה. ו' ציר ודלת שביסודה גי' כ"ב.

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך והם המוחין שבה **מנצפך**

וכללותם שביסוד הם המ"ן שבה **ו' מנצפך** [מ"ן שביסודה]

ועתה נעשה החותם הראשון שבה הנקרא ירושלים.

באהבה

יכוין למסור עצמו עק"ה. ולהעלות נשמתו למ"ן להיכל אהבה דהק"ק דז"א (ומנלה או בערבית דנוק') דבריא,ה, ולברר מהק"ק הנז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה דזו"ן ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' ויו ה' ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה' ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה ב"ן

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדריגה ז' יוד ה' ויו ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדריגה ה' וו' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א. אונות מספר
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדריגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדריגה ב' שהיא ד' י יה יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

(א) שייך לעמוד הקודם. א"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבואר בשל"ד פ"ו וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה וזה פשוט.

(ב) שייך לעמוד הקודם. נה"י חדשים עיין בש' כ"ג פ"ד וש' כ"ה פ"ה.

(ג) עיין בש' ל"ה פ"ג ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובש' ההקדמות מדף ס"ח ואילך עיש"ב.

להעלות ב' צלמי המוחין דאחור ופנים דאחור די"ס ד[חוב"ב חו"ג דכתר, מתוך] חכמה
דכתר [דנה"י] דבינה דז"א, עם [הבירורים] הנו' עם נשמת יסוד דא"א, ע"ג רישא דז"א.

צלם דישי"ס ע"ג רישא דז"א.

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה
וְדָ וְיָוֵהוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
וְדָ וְיָוֵהוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה
וְדָ וְיָוֵהוּ

[ע.ב.]

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ

ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ
יְהוָה יְהוָה
יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָוֵהוּ

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה עם הנרנח"י עם המלכיות דכתר די"ס שהם י' ריבועים דהויות פשוטות דחכמה דכתר דבינה דז"א תוך לאה ורחל ויהיו פרצוף אחד.

אֱלֹהִים
 יְהוָה

י' יה יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'

יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
 י, יו, יו, יו, יו, יו, יו, יו

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

י' יה יהו יהוה

מוח בינה

אֱלֹהִים ה' יוֹד
 אֱלֹהִים ה' יוֹד
 אֱלֹהִים ה' יוֹד
 אֱלֹהִים ה' יוֹד

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא
 אֱלֹהִים יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא
 אֱלֹהִים יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

י' יה יהו יהוה

מוח חכמה

יִוְדָא ה' יוֹד
 יִוְדָא ה' וֵאוּ
 יִוְדָא ה' וֵאוּ
 יִוְדָא ה' וֵאוּ

ג' כלי חכמה דנוקבא

יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא יִוְדָא
 יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה
 י, יו, יו, יו, יו, יו, יו, יו

[עב:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֵל

חסדים

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֵל

ג' כלי דעת דנוקבא

יְיָ יְיָ יְיָ וְיְיָ וְיְיָ

יְיָ, יְיָ הֵה, יְיָ הֵה וְיְיָ הֵה וְיְיָ הֵה

יְיָ, יְיָ הֵה, יְיָ הֵה וְיְיָ הֵה וְיְיָ הֵה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מו"ח בינה

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מו"ח חכמה

יְיָ וְיְיָ

יְיָ וְיְיָ

יְיָ וְיְיָ

יְיָ וְיְיָ

ג' כלי חסד דנוקבא

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

[ע.ג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה

אֱוֹהֵי־וְהוּ אֱוֹהֵי־וְהוּ
 יְוֵהוּוְוֵהוּ יְוֵהוּוְוֵהוּ

יֵה יֵהוּ יֵהוּהוּ

גבורות

אֱלֹף הִי וו
 אֱלֹף הֵה וו
 אֱלֹף הֵאוּ
 אֱלֹף הֵה וואו

חסדים

אֱלֹף הִי וו הִי
 אֱלֹף הֵה וו הֵה
 אֱלֹף הֵאוּ וו הֵאוּ
 אֱלֹף הֵה וואו הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֱלֹף לְמֵד הִי יוּד מֵם
 צְבֹאוֹת
 הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
 יְהוָה

יֵה יֵהוּ יֵהוּהוּ

אֱוֹהֵי־וְהוּ אֱוֹהֵי־וְהוּ
 יְוֵהוּוְוֵהוּ יְוֵהוּוְוֵהוּ

יֵה יֵהוּ יֵהוּהוּ

אֱלֹהִים
 יְהוָה

יֵה יֵהוּ יֵהוּהוּ

מוֹחַ בִּינָה

אֱלֹף הִי יוּד
 אֱלֹף הִי יוּד
 אֱלֹף הֵאוּ יוּד
 אֱלֹף הֵה יוּד

גבורות

אֱלֹף הִי וו
 אֱלֹף הֵה וו
 אֱלֹף הֵאוּ וו
 אֱלֹף הֵה וואו

חסדים

אֱלֹף הִי וו הִי
 אֱלֹף הֵה וו הֵה
 אֱלֹף הֵאוּ וו הֵאוּ
 אֱלֹף הֵה וואו הֵה

מוֹחַ חֲכָמָה

יוּד הִי ויין
 יוּד הִי וואו
 יוּד הֵאוּ וואו
 יוּד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
 א, אֵל, אֱלֹהִים, אֱלֹהִים
 בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוּד
 שְׁדִי
 שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
 א, אֵל
 בָּם

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נו"ן יוד
אז
א אד אדנ אדנ

(א) ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא ומהם נעשו רמ"ח אבריה. [עג:]

אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם נעשה כלי יסודה וְ. וגם כן קבלה ה"ג מנצפ"ך לבחי' מוחין דילה מנצפ"ך. וכללותם ביסודה והם המ"ן דילה וְ מנצפ"ך. וחותרם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אדני.

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר.

יאההויהה בכתר

יאהלוההים בחב"ד

יאהדונהי בז"ת

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם.

י, יה, יהו, יהוה ע"ב

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה קד"ם

לכוון כלי היסוד שלה שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן,

ולהחזיר זו"ן למקומם.

(ב) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין.

(א) הי"ן: הנוסח כאן הוא עפ"י הכתוב בק"ש, וכן היא דעת מו"ר הרמ"ע.

(ב) קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב. אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכוין זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכוין בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דישסו"ת.

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.	מדריגה ז' יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.	מדריגה ה' וז' אותיות יוד הי ואו הי מספר יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.	מדריגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.	מדריגה ב' שהיא ד' י יהו יהו יהוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א.

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה	יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
יוד י יי י	יוד יוד יוד יוד יוד יוד יוד יוד	יוד י יי י
	יוד י יי י	

וכעד"ז עושים ז"ן ומבררים מבירורי הפנים דישסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק.

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ
 זווג ע"ב ס"ג דא"ק
 אִיִּירְוֹ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק ולזווגם. (א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה דעתיק, ואז נבקע היסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד דנה"י דכתר דבינה דעתיק (ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה דז"א.

אִיִּירְוֹ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ

גם לזווג חג"ת דפרצוף הנז' ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה דז"א.

אִיִּירְוֹ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ

גם לזווג נה"י דפרצוף הנז' (ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב.

אִיִּירְוֹ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ

ולהמשיך כל המוחין הנז' לפרצוף חג"ת דבינה דא"א ולזווג פרצוף חג"ת הנז'.

אִיִּירְוֹ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ יְוֹדָהּ

(א) א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק. ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקח והדיקנא היא החכמה סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

(ב) צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ו ע"ש והנלע"ד כתבתי וא"ש את"מ. יא"ה

(ג) א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעייין יבחר. הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין.

אלף יוד ה"י ויו ה"י ה"י

ולהמשיך המוחין לפרצוף חכמה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך חכמה דבינה דא"א שבתוך בינה דאז"א שהוא חב"ד דפרצוף הכולל דבינה דאז"א וישסו"ת ולזווגם.

א"י ה"י ה"י ה"י

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים לאבא,

ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא.

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך בינה דבינה דא"א שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה דאז"א וישסו"ת והם ישסו"ת הראשונים.

א"י ה"י ה"י ה"י

ולזווג כל הפרצופים הנז' ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב' והוא מ' דצלם ושם נשאר שורשו. ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז' והוא ל' דצלם ושם נשאר שורשו. ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דתפארת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דתפארת דישסו"ת, ושארית המוחין להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'.

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו (א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ

מלכיות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'.

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה וְאֵל וְאֵל וְאֵל
 יוֹד, יוֹד הָא, יוֹד הָא וְאוּ, יוֹד הָא וְאוּ הָא
 ל, ל, ל, יוֹד, יוֹד, יוֹד

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה.

(א) א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',
ולדחות המלכיות לתפארת.

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
וְדָוִד בְּיָמָיו

פנים דאחור

אֱהִיָּה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה
וְדָוִד בְּיָמָיו

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
וְדָוִד בְּיָמָיו

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בְּרִכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה וְיְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה וְיְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה וְיְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה

ג' כלי דעת דנוקבא

יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה
יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה

לדחות הג' מלכיות לתפארת דנוק'.

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי יוד מם

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

ומוש"יע

[עה:]

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',
ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכיות ליסוד.

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

ולדחות הג' מלכיות ליסוד דנוק'.

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בוכו

ג' כלי יסוד דרחל

שׁיֵן דלת יוד
 שׁדי

שׁ, שׁד, שׁדי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

[עו:]

ובמגן

להמשיך [כ] חב"ד דאח' ופנים דפנים ופנים דאחור ל[כ] חב"ד דנוק',
 ולדחות החג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י והמלכות למלכות דנוק'.

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי כתר דנוקבא

יוד — וא — ואו — ו
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא
 י, יו, יו, יו, יו, יו

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יִוֵּד הִי וְיִוֵּד הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יִוֵּד הִי וְיִוֵּד הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יִוֵּד הִי וְיִוֵּד הִי

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְהוָה וְיִוֵּד וְיִוֵּד
אֱלֹהֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה, אֱלֹהֵי יְהוָה, אֱלֹהֵי יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יִוֵּד וְיִוֵּד וְיִוֵּד וְיִוֵּד
יִוֵּד, יִוֵּד הֵא, יִוֵּד הֵא וו, יִוֵּד הֵא וו הֵא
י, יִוֵּד הֵא, יִוֵּד הֵא וו, יִוֵּד הֵא וו הֵא

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוֵּד וְיִוֵּד וְיִוֵּד וְיִוֵּד
יִוֵּד, יִוֵּד הֵא, יִוֵּד הֵא וו, יִוֵּד הֵא וו הֵא
יִוֵּד, יִוֵּד הֵא, יִוֵּד הֵא וואו, יִוֵּד הֵא וואו הֵא

[עז.]

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי חסד דרחל

אלף למד
 אלף, אלף למד
 אל

ג' כלי ת"ת דרחל

אלף למד הי יוד ממ
 צבאות
 השתפא

ג' כלי גבורה דרחל

יהוה
 אלהים
 אכדטם

לדחות הגה"י לנה"י דנוק'.

פנים דאחור

אֱלֹהִים
יְהוָה

וְדָ יָיָ

פנים דאחור

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

וְדָ יָיָ

פנים דאחור

אֱלֹהִים
יְהוָה

וְדָ יָיָ

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
אֵל, אֵל
בָּם

ג' כלי יסוד דרחל

שׁוֹן דַּלַּת יוֹד
שׁוֹדִי
שׁוֹ, שׁוֹד, שׁוֹדִי

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלָה, אֱלֹהִי, אֱלֹהִים
בְּמוֹכָן

[עז:]

ולדחות הג' מלכיות למלכות דנוק'.

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בוכו

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוֹן יוד

אדנִי

א, אד, אדנִי, אדנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י והג"ת וחב"ד דגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

פנימיות דחיצוניות

(א) יכוין להמשיך הארת ט' יודי"ן שבט' ספירות דז"א, לט' ספירות דנוק' שבה ג' אלפי"ן ונעשים ג' א"ל

ג' אל	בנוק'	מוז"א לנוק'
אֵל	א	י י
אֵל	א	י י
אֵל	א	י י

ולהעלות הג' א"ל הנז' לחב"ד דנוק' שהם תרין תפוחין וחוטמא דילה, ולהמשיך הארה מש"ע נהורין דא"א בתרין תפוחין דנוק', ויהיו ב' א"ל מלאים. וגם מאירים בא"ל הג' דחוטם ויהיו ב' א"ל מלאים (נוספים, בחוטם)

תרין תפוחין **אלף למד** **אלף למד**
חוטמא **אלף למד** **אלף למד**

פנימיות דפנימיות

(ב) להמשיך הארה מש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק' ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א.

(א) עיין בשער הכונות דצ"ו ע"א.

(ב) ש"כ דל"ג ע"א.